

PLE DE L'AJUNTAMENT

Sessió Ordinària
Acta núm. 5

Dijous, 25 de maig de 2006
1a. convocatòria

Senyors/Senyores assistents:

Alcalde-President: SR. JOAQUIM BALSERA GARCIA

Regidors/Regidores: SRA. LAURA BARRUFET MIRÓ, SR. JOSÉ OBISPO VALLECILLOS, SRA. ANNA Mª BECERRA PEÑA, SR. MANUEL MANIEGA PRIETO, SR. VICENTE NAVARRO SIERRA, SRA. Mª TERESA TORRENTS CANO, SR. VÍCTOR CARNERO LÓPEZ, SR. JOSE-Ma. MARTIN QUIÑONES, SRA. Mª BRUGUERS JARDÍ ANGUERA, SRA. M^a. CARMEN LEÓN RODRÍGUEZ, SR. DIDAC PESTAÑA RODRIGUEZ, SR. JOSEP LLOBET NAVARRO, SR. JOSE-ANTONIO SÁEZ LÓPEZ, SR. SERGIO ENGLI IZQUIERDO, SR. JAUME GRAU LÓPEZ, SRA. EMMA BLANCO ANGUERA, SR. JOSEP M^a. DALMAU NOVELL, SR. F. XAVIER ALAVEDRA i AMBRÓS, SR. MARCEL-LÍ REYES I VIDAL, i SR. JUAN ANTONIO HEREDIA HEREDIA.

Funcionaris:

Secretari: Sr. Guillermo de Prada Bengoa

Cap del Servei de Secretaria: Sr. Jaume Tutusaus Torrents.

Interventor: Sr. José Mª Garcia Pascual

En el Saló de Plens de l'Ajuntament, situat a la Plaça de Jaume Balmes, s/n, es va reunir el Ple de l'Ajuntament el dia vint-i-cinc de maig de dos mil sis, en sessió ordinària, primera convocatòria, amb la presidència del Sr. Joaquim Balsera Garcia, alcalde-president, concorrent els senyors/les senyores que s'esmenten més amunt, assistits pel secretari general, Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

Els Sr. Dídac Pestaña es va incorporar a la sessió després d'haver començat aquesta, en el moment que a l'acta s'indica.

Tant al començament com durant tota la sessió es va donar el quòrum d'assistència (1/3 del nombre legal) exigint per a la constitució vàlida del Ple, per l'art. 46.2.c) de la Ley de Bases.

I essent les dinou hores, quinze minuts, el Sr. alcalde-president, va declarar oberta la sessió.

Es van prendre per unanimitat, llevat d'aquells casos on expressament s'indica altra cosa, els acords següents:

1 - ACTA SESSIÓ ANTERIOR

Aprovar l'acta de la sessió anterior núm. 4 de data 27 d'abril de 2006.

PART RESOLUTIVA DEL PLE

2 - DONAR COMPTE CONTRACTACIONS LABORALS

Restar assabentat de la contractació, en règim laboral, d'un Auxiliar Administratiu Sra. Celestina Aguza Baus, per substituir a una- funcionaria (Anna-Rosa Gessé Más de baixa per pròxima maternitat) i adscrita al departament de Gestió Tributària, a partir del dia 8 de maig de 2006 fins que es reincorpori al seu lloc de treball, d'acord amb el que preveu el Reglament de Personal al servei de les entitats Locals.

3 - RATIFICACIÓ DE LA PROPOSTA DE NOMENAMENT D'UN MEMBRE DEL CONSELL MUNICIPAL DE LA SOCIETAT DEL CONEIXEMENT

Ratificar, d'acord amb allò que disposa l'article 8.2 del Reglament Marc d'Organització i Funcionament dels Consells Municipals de Participació Sectorial, **la proposta de nomenament del sr. Joan Brunet Mauri**, en representació de la Universitat Politècnica de Catalunya, com a membre del Consell Municipal de la Societat del Coneixement, òrgan de participació que amb aquesta modificació i a partir d'aquest acord queda constituït per les següents persones:

Representants dels Grups Municipals:

Sr. Manuel Maniega Prieto (Grup Socialista).
Sr. Sergi Engli Izquierdo (Grup Popular).
Sr. José Antonio Menacho Molina (Grup d'EUiA).
Sr. Josep Maria Dalmau Novell (Grup del CiU).
Sr. Francesc Dorca i Badia (Grup d'ERC).
Sr. Juan Antonio Heredia Heredia (Grup d'IC).

Representants d'entitats i associacions:

Sra. Montserrat Domènech Borrull (Societat del Coneixement de la Diputació de Barcelona).
Sr. Jordi Pericás Torguet (Localret).
Sr. Joan Brunet Mauri (Universitat Politècnica de Catalunya).
Sr. Leopoldo Sierra Chávez (Federació d'Associacions de Veïns de Gavà).
Sr. Javier Esteban Martín (entitats i associacions de Gavà).
Sr. Angel Gil Martín (comerciant de Gavà).
Sr. Joan Ros Campmany (empresari de Gavà).
Sra. Lorena Díez David (Consell Escolar Municipal).
Sr. Juan José Gómez Rodríguez (ciudadà de Gavà relacionat amb les NTIC).
Sra. Anna Isabel Perea de la Calle (ciudadà de Gavà relacionat amb les NTIC).

Veïns i veïnes de Gavà

Sr. Oscar Andreu Mustieles
Sr. Josep Joaquim Franco Monill
Sr. Antoni Cortés Adell
Sra. Adelina Salmerón Moreno

4 - AGERMANAMENT ENTRE LES CIUTATS DE GAVÀ I OLOCAU (València)

Primer.- Aprovar l'Agermanament entre les ciutat de Gavà i Olocau, en base als llaços que ens uneixen i amb la finalitat de dur a terme intercanvis culturals periòdics.

Segon.- Aprovar el Protocol d'agermanament entre les ciutat de Gavà i Olocau .

Tercer.- Facultar, en allò que calgui, el senyor Alcalde per a la signatura de l'esmentat Protocol.

Es va incorporar a la sessió el Sr. Dídac Pestaña

La Sra. Anna Becerra va fer l'explicació inicial de la proposta, indicant en essència que les ciutats de Gavà i Olocau eren dos municipis que en els darrers decennis, a causa dels moviments migratoris, havien intercanviat una part significativa de la seva població, i que la singularitat d'aquests processos venia del fet que molts dels habitants d'Olocau que van marxar de la seva terra s'havien concentrat a la nostra ciutat ,i que des de aleshores, s'havien produït molts intercanvis, moltes relacions familiars, culturals i d'amistat que ens havien anat unint al llarg del temps. En darrer terme, la Sra. Anna Becerra va dir que seria molt oportú fer l'agermanament al llarg d'aquest 2006, atès que aquest any tenia lloc també la celebració del 25 aniversari de la Casa de València de la nostra ciutat.

De la seva banda, la Sra. Emma Blanco, en nom d'EUiA, va dir que el seu grup donaria suport a aquest agermanament entre ambdues ciutats, ja que certament, hi havien molts ciutadans gavanencs amb profundes arrels a Olocau, afegint que l'agermanament contribuiria a enriquir la diversitat i els aspectes culturals de cadascuna de les dues poblacions.

Per altra part el Sr. Josep Mª Dalmau, en nom de CiU, va dir que trobaven molt encertat aquest agermanament, atès que Gavà havia estat una de les poblacions receptores d'habitants d'Olocau, i avui, tant els seus fills com nets, eren ja gavanencs. En aquest sentit, el Sr. Dalmau va dir que els dos municipis, des de sempre, s'havien donat el caliu necessari, i havien estat tant estretament vinculats que era difícil anar a Olocau i torbar algú que no conegués Gavà, i exactament a la inversa, de tal manera que hi havia molts pocs gavanencs que desconeguessin on estava Olocau. Això i les coses, va dir que aquest fort vincle quedaria reflectit finalment amb la signatura d'agermanament entre ambdues poblacions aquest mes de juny. Per això, el grup municipal de CiU donava total suport a la proposta formulada.

D'altra, el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, va dir que, òbviament, votarien a favor de la proposta, afegint que no tenia ganes de repetir el que ja s'havia dit, si bé va voler manifestar que enguany s'esdevenien tot un conjunt d'efemèrides que feien més atractiu aquest agermanament, com per exemple els 25 anys de la Casa de València de Gavà, o que feia ja 75 anys que s'havia constituït la que va ser la primera Casa de València a Gavà, que també a l'estiu de 1981, durant la Festa Major, una comissió de Gavà i de fills d'Olocau es van trobar a Gavà, organitzant-se unes festes de germanor, en la qual es van organitzar activitats culturals,

exposicions m, etc., que van cloure finalment amb una placa i un monòlit que es va instal·lar en aquella població, de tal manera que, tot plegat, contribuïa a la proposta d'agermanament.

Finalment el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, va dir que votarien també a favor de la proposta, encara que el fet de intervenir l'últim – va dir - tenia de vegades l'inconvenient de que ja s'havia dit tot, com així havia succeït en aquest cas, tot i que es va reafirmar en les anteriors intervencions dels seus companys de consistori, afegint que el fet de coincidir amb el 25 aniversari de la Casa de València podia contribuir a refermar no només els llaços amb Olocau, sinó que esdevenia també un pretext per recordar tota l'activitat que la Casa de València havia desplegat aquí a Gavà. A més, el Sr. Llobet va dir que, a títol personal, havia visitat en diverses ocasions la població d'Olocau, de la qual sempre se n'emportava un grat record, i que per això, el seu grup municipal donaria suport a la iniciativa formulada.

Finalment, el Sr. Alcalde va dir que aquest punt de l'ordre del dia s'aprovava per unanimitat de tots els grups, indicant que es tractava d'un agermanament molt important per a la nostra ciutat, un dels primers que feia la nostra ciutat, i que ho feia fonamentalment per la població d'Olocau, però també a la vegada per totes aquelles persones que havien desenvolupat al llarg d'aquests anys una tasca molt important al voltant de la Casa de València, dient a aquests efectes que calia recordar que les manifestacions habituals de la Casa de València ja formaven part de la nostra cultura habitual. Precisament per això, el Sr. Alcalde va dir que celebrava aquest agermanament tant important per la nostra ciutat.

5 - AGERMANAMENT ENTRE LES CIUTATS DE GAVÀ I HOLGUÍN (Cuba)

Primer.- Aprovar l'Agermanament entre les ciutat de Gavà i Holguín, en base als llaços que ens uneixen i amb la finalitat de dur a terme intercanvis culturals periòdics.

Segon.- Aprovar el Protocol d'agermanament entre les ciutat de Gavà i Holguín que, alhora que afirma la decisió de mantenir cordials relacions d'amistat, unió i fraterna germandat per al progrés, desenvolupament i benestar d'ambdues ciutats, regula les actuacions que amb aquest motiu seran desenvolupades.

Tercer.- Facultar, en allò que calgui, el senyor Alcalde per a la signatura de l'esmentat Protocol.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per quinze (15) vots a favor (12 PSC, 2 EUiA, i 1 IC-EV-IG), cap en contra i sis (6) abstencions (3 PPC, 2 CiU, i 1 ERC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents --en aquest moment-- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

El Sr. Juan Antonio Heredia va fer l'explicació inicial de la proposta, indicant que aquesta es fonamentava en els vincles històrics, en el marc de fraternitat i enteniment entre les ciutats de Gavà (España) i Holguín (Cuba); i en la voluntat comuna

d'enfortir la cooperació i les relacions entre ambdues ciutats, ressaltant els llaços de fraternitat, de germanor, d'identitat, de esforç i, molt especialment, la solidaritat entre aquestes dues ciutats. Per això, va dir el Sr. Heredia, una manera d'aconseguir i mantenir la pau i l'harmonia dels pobles era la vinculació d'ideals i interessos comuns entre ciutats de diferents països motivats per l'esperit de pau, de llibertat, de prosperitat i de desenvolupament. Així les coses, atès que les ciutats de Gavà i Holguín, posseïen característiques comunes paisatgístiques, agrícoles, culturals, econòmiques i turístiques; així com també el fet de que ambdues ciutats comptaven amb una important xarxa de vies de comunicació tant viària i ferroviària que feien de nexa d'unió d'importants localitats, era la raó per la qual s'havia formulat aquesta proposta d'agermanament.

A continuació va fer ús de la paraula la Sra. Emma Blanco, en nom d'EUiA, la qual va manifestar que el seu grup donaria suport a aquesta proposta d'agermanament, entenent que es tractava d'una iniciativa molt positiva, tot i que s'hauria d'anar més enllà d'un simple agermanament institucional, amb la finalitat de que els pobles gavanenc i cubà s'apropessin, per tal d'aconseguir un enriquiment entre cultures de dos continents diferents, i que servís per ajudar a generar riquesa i diversitat. Així mateix, la Sra. Blanco va dir que pensava que també era molt positiu aquest agermanament amb el poble cubà, atès que no es podia oblidar que aquest poble estava patint des de feia molt de temps un embargament econòmic, comercial i financer, que afectava en especial manera al ciutadans d'aquest país. D'altra banda, la Sra. Blanco va dir que també era important aquest agermanament, per què tant els pobles català i espanyol com el mateix poble cubà, havien lluitat per la seva dignitat i pels seus drets, garantint uns mínims socials i educatius. A més, la Sra. Blanco va dir que si fèiem memòria de la república, el poble cubà va acollir a republicans i republicaness, afegint que aquest llaç, aquesta unió que avui s'havia de formalitzar ajudaria a enriquir tant a Cuba, per la nostra aportació gavanenca, com a la nostra ciutat de Gavà.

De la seva banda, el Sr. Josep Mª Dalmau, en nom de CiU, va començar la seva intervenció, assenyalant que no hi havia dubte que Cuba era un país que tots estimàvem, afegint que el seu grup municipal havia mostrat ja la seva total conformitat amb la col·laboració que s'havia establert entre aquest ajuntament i el poble cubà, primer quan es van cedir quatre-cents contenidors de mil litres i dos camions, i segon, amb la contractació de grups musicals cubans i totes aquelles altres accions encaminades a millorar la qualitat de vida de poble cubà, i en especial, dels infants i dels adolescents. Així mateix, el Sr. Dalmau va dir que el seu grup també donava suport al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament de Projectes, i la subvenció atorgada per l'Ajuntament de Gavà per a la construcció d'un aqüeducte a la zona rural de Mulas i el co-finançament del projecte d'electrificació del sistema de rec d'una granja urbana. En aquest sentit doncs, el Sr. Dalmau va dir que el grup municipal de CiU estava d'acord amb tota l'ajuda que des de Gavà es faci al poble de Cuba, però també va dir que no estaven d'acord amb la manca de llibertat d'expressió i l'existència de presos polítics, així com l'absència eleccions democràtiques. A aquests efectes, el Sr. Dalmau va dir que tothom que coneixia Cuba era sabedor de les mancances que patia el poble cubà després de quasi bé cinquanta anys de dictadura, afegint que avui era més necessària l'ajuda que el poble de Gavà podés fer al poble de Cuba que l'agermanament i el viatge cap a aquest país. Tot i amb això, el Sr. Dalmau va dir que el seu grup no posaria pals a les rodes, de tal manera que la posició de CiU seria en aquest cas la de l'abstenció.

Per la seva part el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, va dir que la seva intervenció giraria entorn d'uns altres eixos, indicant que en aquest cas en concret s'havia produït un aiguabarreig entre conceptes molt diferenciats, atès que mentre que per una banda, hi havien les tasques de cooperació i solidaritat, respecte de les quals no hi havia res a dir, entre d'altres raons, per què entenien que, en primer lloc, aquestes tasques havien d'estar el mínim de polititzades, i segon, per què la situació de la illa de Cuba, així com la d'altres indrets de la zona del Carib, feien lògica qualsevol operació de cooperació i solidaritat, sempre que aquest fos racional, d'altra banda, hi havia la qüestió concreta de la proposta d'agermanament. Per això, globalment, el Sr. Reyes va dir que la posició d'ERC seria la de l'abstenció, ja que entenien que si bé la decisió d'actuar des de una perspectiva solidària a la zona d'Holguin estava ben pressa, i per tant, no hi tenien res a dir, per altra, i pel que feia a l'agermanament, el Sr. Reyes va dir que el seu grup va ser sabedor, a l'igual que la resta de grups de l'oposició, que això era un fet consumat, que es desconeixia absolutament, ja que, sense perjudici de que coneixien l'existència de projectes de cooperació amb altres ciutats de Cuba, com era el cas de La Habana, mai haguessin arribat a imaginar l'existència de la proposta d'agermanament amb la ciutat d'Holguin. Finalment, el Sr. Reyes va dir que hi havia encara un tercer factor, que era el fenomen de la distància, ja que per exemple, a diferència del cas d'Olocau, una gran part del pressupost efectiu per a les primeres passes d'aquest procés d'agermanament, se n'anirien en despeses de viatges. Per això, el Sr. Reyes va concloure indicant que la seva posició seria la de l'abstenció, ja que ni el projecte en si, ni el document acabava d'aportar gran cosa, ja que la seva justificació podria servir per a qualsevol altra lloc o ciutat del món.

Per la seva part el Sr. Josep Mª Llobet, en nom del PPC, va dir que res més lluny d'intentar fer una intervenció política, indicant però que hi havia aspectes de les intervencions anteriors del Sr. Dalmau i del Sr. Reyes que compartia plenament, afegint que pel grup del PPC, a diferència del règim dictatorial cubà, el poble de Cuba li mereixia tot el seu respecte i consideració. A més, va dir el Sr. Llobet, si es tenien en compte els llaços històrics entre Espanya i Cuba, les actuacions en matèria d'ajuts que s'estaven portant a terme des de l'Ajuntament de Gavà li semblaven absolutament correctes, atès que la seva finalitat no era altra que ajudar als cubans, no pas a un règim concret, i precisament per això, aquestes accions havien comptat sempre amb el suport del PPC. En qualsevol cas però, i pel que feia a l'agermanament en concret, el Sr. Llobet va dir que si l'agermanament amb Holguin es posava en relació amb l'agermanament amb Olocau, es podia veure una gran diferència entre un i altre, ja que mentre que en aquest segon cas hi havien unes circumstàncies que portaven a tothom a estar-hi d'acord, en el cas de la ciutat d'Holguin, la justificació de la proposta podia servir per a qualsevol ciutat iberoamericana, només que es tractés d'una ciutat de llengua castellana, disposés se costa o d'un nus de comunicacions. Per això, el Sr. Llobet va dir que el seu grup municipal no li podria donar suport, però tampoc votarien en contra, ja que no volien entrar en una dinàmica de confrontació en aquests moments innecessària.

De la seva banda el Sr. Grau, en nom d'EUiA, va manifestar que en la seva opinió no es podia confondre el que era un agermanament, que tenia una vocació d'intercanvi cultural i de coneixement mutu entre diferents pobles, que es volen apropar per tal d'estrènyer vincles, amb el que eren projectes de cooperació i desenvolupament, ja que eren dues qüestions completament diferenciades. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que el grup d'EUiA sempre havia reclamat a aquest ajuntament que es destinessin

més recursos a la solidaritat i a la cooperació, però a la vegada, va dir que pensaven que també era important que hi haguessin partides per a recolzar aquest intercanvi amb altres pobles o altres cultures, sense que això tingués o servís per menystenir altre partides pressupostàries. D'altra banda, i en relació amb algunes afirmacions que s'havien formulat anteriorment, el Sr. Grau va manifestar que en el cas de Cuba, hi havia una doble moral, és a dir, que amb molta freqüència s'acusava al règim cubà de ser un règim dictatorial, i en canvi, no deien res respecte d'altres països que tenien règims molts més dictatorials o simplement cruels, injustos i antidemocràtics contra la seva població, i als quals ningú critica, mentre que a Cuba se la qüestiona contínuament. En aquest sentit doncs, el Sr. Grau va dir que ni compartia al 100 % les polítiques del govern cubà, ni tampoc era correcte ni coherent que hi hagués un sistema en el qual no es permetés la pluralitat de partits polítics, però el que tampoc es podia posar en qüestió era que Cuba, a diferència d'altres països del seu entorn en la zona del Carib, havia fet avenços molt importants en matèria de sanitat o educació, afegint que tant de bo que moltes de les exigències que es demanen del règim cubà per part de països que se les donaven de demòcrates, les fessin també al altres països com Aràbia Saudí o el Marroc, i això sense parlar a més del suport que encara li mereixia al poble de Cuba el règim actual, al qual van donar suport en el seu dia per fer la revolució i implantar un nou règim molt més igualitari.

A continuació va prendre la paraula la Sra. Bruguers Jardí, la qual va assenyalar que de vincles, a l'igual que d'agermanaments n'hi havia de molts tipus, però que amb independència dels colors i de les intensitats que podessin vestir aquests agermanaments, hi havia un fet comú als d'Olocau i d'Holguin, compartit pels dos partits que integraven l'equip de govern, és a dir, que aquests dos agermanaments aportarien una riquesa especial al nostre municipi, i que al cap i a la fi, eren fruit d'unes dinàmiques que s'havien anat consolidant de diferents maneres, històriques, culturals, de cooperació, etc.. Precisament per això, la Sra. Jardí va dir que el fet de que s'haguessin institucionalitzat aquests dos vincles a través d'aquests dos projectes, era una cosa absolutament positiva. Així mateix, i en relació a l'afirmació del Sr. Reyes, segons la qual l'agermanament amb Cuba era un fet consumat, la Sra. Jardí va dir que era un fet positiu a més de consumat, ja que com havia reconegut el mateix Sr. Reyes, hi havia una tradició de cooperació amb el poble cubà a través de diversos projectes i de la cessió de material per part del nostra ajuntament, i més si es tenia en compte que vivíem amb un mon en el qual el que era local i el que era global s'interrelacionaven d'una manera molt estreta, i per tant, de la mateixa manera que hi havia una positivitat en l'agermanament en Olocau, també hi era en l'agermanament amb Olocau, ja que, tot i la diferència, també hi havia una identitat, i encara que podés semblar que el poble d'Olocau era molt pròxim, podia ser també distant en moltes coses, a l'igual que en el cas del poble de Cuba, ja que encara que distant amb la nostra cultura, també hi tenia moltes coses en comú. En definitiva, tot això havia de servir per enriquir-nos com a ciutat i com a poble. Finalment, i en relació a l'anterior intervenció del Sr. Grau, la Sra. Jardí va dir que l'agermanament no anava en detriment de les quantitats que es destinaven a projectes de solidaritat, ja que aquestes no experimentaven cap tipus de variació.

En darrer terme va fer ús de la paraula el Sr. Heredia, només per agrair als grups municipals que s'havien mostrat favorables a l'agermanament, i també al PPC i a CiU per la seva abstenció, que considerava raonable, però no l'abstenció d'ERC, que no acabava d'entendre, i més quan no feia pas gaire temps, en un ajuntament governat per ERC es va produir un agermanament amb La Habana Vieja. En qualsevol cas, el Sr. Heredia va dir que el que es pretenia amb aquests

agermanaments, era intentar que hi haguessin intercanvis a nivell econòmic, professional, social, etc., entre aquests municipis, ja que aquesta era l'essència dels projectes d'agermanament, facilitar l'intercanvi, es tractés d'Holguin o d'Olocau, sense que en cap cas es podés pensar que l'agermanament s'havia pensat en termes polítics, ja que des del 2004 fins ara, la regidoria que presidia el Sr. Heredia havia rebut més de cent trenta projectes de cooperació, i per a països amb una gran diversitat de règims polítics, sense mirar mai de quin color polític eren. Així mateix, el Sr. Heredia va dir que per primera vegada, la ciutat de Gavà havia de pensar en ella mateixa, ja que Cuba, en relació als països de centre o sudamèrica, estava mol més avançada, fins el punt que en determinats aspectes socials, podien donar lliçons d'enfortiment en diverses tasques humanitàries o professionals, i d'això se'n podria beneficiar també la ciutat de Gavà, ja que si bé Cuba era en aquests moments un país en vies de desenvolupament econòmic, d'altra, era un país amb el que es podien produir intercanvis amb professionals de la sanitat, l'ensenyament, etc. En aquest sentit doncs, el Sr. Heredia va dir que al marge de qüestions ideològiques, la única voluntat que hi havia amb la de l'agermanament era la de que a mig i llarg termini, aquell podés aportar beneficis per a Gavà i Holguin. En darrer terme, va fer ús de la paraula el Sr. Alcalde, el qual va manifestar que, evidentment, estava d'acord amb les intervencions del Sr. Heredia i amb la del grup socialista, i també amb la del Sr. Grau, atès que diferenciava els recursos que anaven destinats a la cooperació dels que anaven destinats a aquests tipus d'esdeveniments com l'agermanament, recordant que la cooperació, com havia dit abans el Sr. Dalmau, anava adreçada a les persones, i en aquest sentit, el Sr. Alcalde va dir que calia començar a fer via en aquestes qüestions, afegint a més que en el nostre cas, hi havia tot un grup de gent a Gavà, la Casa de Cuba, que ja portava un cert temps treballant en aquestes polítiques d'ajut, però també de comprensió entre aquests diversos pobles, no pas institucions, ni tampoc de representants polítics, sinó única i exclusivament, de persones. En definitiva, el Sr. Alcalde va dir que el que volia era aportar "ànima", l'ànima de la ciutat d'Holguin i la de la ciutat de Gavà.

6 - APROVACIÓ INICIAL EXPEDIENT DE MODIFICACIÓ DE CRÈDITS NÚM. 1-2006

PRIMER.- Aprovar inicialment l'expedient de modificació de crèdits dins del pressupost general de l'Ajuntament i dels OAAA que es relacionen, de l'any actual, incoat per fer front a una sèrie d'obligacions municipals de caràcter urgent, per a les quals no hi ha crèdit pressupostari, en uns casos, o és insuficient en altres.

L'estructura de la modificació de crèdits és la següent:

<u>-AJUNTAMENT-</u>	
Suplements de crèdit	560.984'91 €
Transferències de crèdit	672.790'21 €
	<u>Total:</u> 1.233.775'12 €
Romanent de Tresoria	560.984'91 €
Transferències de crèdit	672.790'21 €
	<u>Total:</u> 1.233.775'12 €

-PATRONAT MUNICIPAL DE SERVEIS COMUNITARIS-

Suplements de crèdit		250.562'00 €
	<u>Total:</u>	<u>250.562'00 €</u>
Romanent de Tresoreria		50.000'00 €
Majors ingressos		200.562'00 €
	<u>Total:</u>	<u>250.562'00 €</u>

-INSTITUT MUNICIPAL DE GESTIÓ DEL PATRIMONI CULTURAL I NATURAL-

Crèdit Extraordinari		40.000'00 €
	<u>Total:</u>	<u>40.000'00 €</u>
Romanent de Tresoreria		24.000'00 €
Majors ingressos		16.000'00 €
	<u>Total:</u>	<u>40.000'00 €</u>

-IMPAC-

Romanent de tresoreria		100.000'00 €
	<u>Total:</u>	<u>100.000'00 €</u>
Suplements de crèdit		100.000'00 €
	<u>Total:</u>	<u>100.000'00 €</u>

SEGON: Que un cop transcorregut el termini d'exposició al públic a l'efecte de reclamacions i al·legacions, previst als articles 169 i 177 del Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, sense que s'hi hagi interposat cap reclamació o al·legació, s'entengui definitivament aprovat el primer expedient de modificacions de crèdit del pressupost de l'Ajuntament corresponent a l'exercici 2006.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per tretze (13) vots a favor (12 PSC i 1 IC-EV-IG) i vuit (8) en contra (Srs. Llobet, Sáez i Engli del PPC, Sr. Grau i Sra. Blanco d'EUiA, Srs. Dalmau i Alavedra de CiU i Sr. Reyes d'ERC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

El Sr. Víctor Carnero va fer una explicació de la proposta, indicant que es tractava del primer expedient de modificació de crèdits del pressupost corresponent al 2006, tant del de l'Ajuntament com dels Organismes Autònoms: Patronat Municipal de Serveis Comunitaris, Institut Municipal de Gestió del Patrimoni

Cultural i Natural i de l'Institut Municipal de Promoció i Activació de la Ciutat. En aquest sentit, va dir que el pressupost del 2006 es va confeccionar amb les premisses conegudes en aquell moment, però que des d'aleshores, s'havien produït fets i necessitats diferents als previstos i presentats inicialment pels serveis gestors, els quals feien palesa la conveniència de dotar de crèdit pressupostari determinades partides segons les necessitats expressades. Donada la necessitat d'atendre despeses que eren necessàries i urgents i no podien ser ajornades fins el proper exercici sense produir un greu afebliment dels interessos de l'Ajuntament i, per tant, de la ciutadania, i no disposant de consignació pressupostària suficient, el Sr. Carnero va dir que era necessària la tramitació d'un expedient de modificació de pressupost mitjançant suplementos de crèdit i transferències, finançat amb transferències de crèdit, majors ingressos i romanent de tresoreria. Per això, el Sr. Carnero va manifestar que es proposava modificar la consignació de determinades partides per tal d'adaptar-les a les necessitats dels diferents serveis i programes. El finançament provenia de l'aplicació del romanent de tresoreria de l'exercici anterior i de transferències de crèdits en el cas de l'Ajuntament, i de l'aplicació de part del romanent de l'exercici anterior i de nous ingressos en el cas del Patronat Municipal de Serveis Comunitaris i Institut Municipal de Gestió del Patrimoni Cultural i Natural. Així doncs, d'acord amb les propostes presentades pels diferents serveis, i analitzades les necessitats de crèdit per actuacions específiques a realitzar en l'exercici 2006, l'equip de govern proposava al Ple Municipal l'aprovació de la modificació de crèdits en els termes que es detallaven a l'ordre del dia. Així, pel que fa al Patronat de Serveis Comunitaris es proposa la modificació de crèdits següent: quant als ingressos, aquests es basaven en l'aplicació de part del romanent de tresoreria de l'exercici 2005 (50.000 €), i en el reconeixement d'uns majors ingressos per import de 200.562 €. En total, es proposava l'aplicació, en concepte d'ingressos, de 250.562 €. D'altra banda, i en relació a les despeses, les partides en les que s'aplicaven suplementos de crèdit eren aquelles, que per circumstàncies de la seva pròpia dinàmica, o per necessitats evidents, requerien de la suplementació que es proposava per finalitzar l'exercici corrent. Així – va dir el Sr. Carnero - , la proposta d'ampliació de la partida d'Educació, Recursos Humans, per tal de fer front amb garanties al desenvolupament del Projecte Educatiu de Ciutat, Activitats de l'escola Maria Felip, Festa Major, Programació de Música i Teatre, altres programes de Cultura, activitats de joventut i material inventariable. De la seva part, i pel que feia a l'Institut de Gestió del Patrimoni Cultural i Natural la modificació de crèdits que es proposava es concretava com segueix: Pel que feia als ingressos, aquests es basaven en l'aplicació de part del romanent de tresoreria de l'exercici 2005 (24.000 €), i en el reconeixement d'uns majors ingressos de 16.000 €. Així doncs, es proposava l'aplicació d'ingressos per un total de 40.000 €. Així mateix, i pel que feia a les despeses, les partides a les que s'aplicaven suplementos de crèdit eren aquelles que, per circumstàncies dels canvis que s'havien produït en l'organigrama requerien de l'ampliació que es proposava per finalitzar l'exercici corrent.

Finalment, i en relació a la modificació de l'IMPAC, l'estructura d'aquest expedient de crèdits es basava en l'aplicació de part del romanent de l'exercici anterior que es destinava fonamentalment a noves activitats i serveis relacionats amb la fira d'espàrrecs.

Seguidament va fer ús de la paraula el Sr. Josep Mª Dalmau, en nom de CiU, el qual va dir que encara que aquest primer expedient de crèdits era una pràctica comptable totalment legal, per tal de fer front a tot un seguit d'obligacions municipals de caràcter urgent, per manca de crèdit suficient en algunes partides, a

la vegada va dir que el grup de CiU no estava d'acord amb determinats aspectes de la proposta, i entre elles, amb el fet de suplementar partides com les d'atencions protocol·làries i representatives, dietes de càrrecs electes, afegint que no comprenia com l'equip de govern no veia que l'ajuntament havia de fer una contenció de la despesa. Per això, encara que d'altra banda mancava veure com seria el segon expedient de modificació de crèdits abans de final d'any, el cert era que de la mateixa manera que havien votat que no al pressupost per al 2006, avui tampoc votarien a favor d'aquesta modificació.

A continuació va intervenir el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, el qual va dir que en el moment de l'aprovació del pressupost per al 2006, el govern municipal va rebutjar totes les esmenes formulades pel grup d'EUiA, indicant que aquesta situació ja venia d'un any anterior, en el qual s'havien rebutjat totes les esmenes formulades, llevat de dues, que havien estat acceptades, si bé aquestes encara estaven pendents de materialització, la qual cosa portava a EUiA a dir que no estaven d'acord amb el pressupost en el seu conjunt, tot i que com a qualsevol pressupost, aquest tenia aspectes positius i negatius, si bé en el nostre cas, pesaven més els aspectes negatius que els positius, i sobre tot, per allò que es deixava de fer. Així les coses, com que aquesta modificació no era més que una simple adaptació del pressupost del 2006, respecte del qual el seu grup havia votat en contra, ara, per una simple qüestió de coherència, també votarien en contra.

De la seva banda el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, va dir que, malgrat que el Sr. Heredia s'enfadaria pel fet de votar no, el cert era que el seu grup municipal pensava votar desfavorablement a la proposta, tota vegada que en el debat de discussió del pressupost, no va prosperar cap de les esmenes presentades per ERC, i per tant, hi havien raons filosòfiques i polítiques suficients, de tal manera que encara que aquesta modificació fos una qüestió eminentment tècnica, al darrera s'hi amagava l'esperit total d'un pressupost que no era d'ERC.

Per altra banda el Sr. Sergi Engli, en nom del PPC, va dir que des del seu punt de vista, no entrava a considerar tots els elements d'aquesta modificació de crèdit, però seguia en la mateixa línia dels comentaris que ja havien estat formulats pels companys que l'havien precedit, indicant qu el seu grup votaria que no per una simple qüestió de coherència, tot i que algunes de les modificacions que s'havien proposat anaven en la línia del que durant molts anys el seu partit havia demanat, fet aquest que els congratulava moltíssim, afegint que era bo que des de l'equip de govern se'ls acabés reconeixement alguna cosa, encara que votarien que no.

7 - APROVACIÓ INICIAL MODIFICACIÓ BASES D'EXECUCIÓ DEL PRESSUPOST DE L'EXERCICI 2006.

PRIMER .- Aprovar inicialment les modificacions a les bases d'execució del pressupost per l'exercici 2006 en els termes que figuren a l'annex i que es donen per reproduïdes.

SEGON.- Sotmetre a informació pública les esmentades bases per un període de 15 dies durant els quals es podran presentar al·legacions.

TERCER.- Considerar aprovades definitivament les esmentades bases si no es presenten al·legacions en el període d'informació pública d'acord amb l'article 169.1 del TRLRHL.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per tretze (13) vots a favor (12 PSC i 1 IC-EV-IG), cap en contra i vuit (8) abstencions (3 PPC, 2 EUiA, 2 CiU i 1 ERC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

El Sr. Víctor Carnero va dir que les bases d'execució del pressupost per l'exercici 2006 van ser aprovades en data 22 de desembre de 2005, conjuntament amb el Pressupost Municipal pel 2006. En aquest sentit, el Sr. Carnero va manifestar que s'havia cregut convenient modificar alguns articles de les mateixes, a l'objecte de millorar la classificació de les partides de despesa, agilitar la tramitació en l'execució pressupostària per part dels diferents centres gestors mitjançant, entre d'altres, la major concreció en aspectes com ara el procediment dels pagaments a justificar i les bestretes de caixa fitxa, els nivells de vinculació jurídica dels crèdits de la despesa, la determinació de noves partides ampliables o la clarificació quant a la tramitació i òrgans competents en la gestió i aprovació de la despesa. En conseqüència es proposava al Ple la modificació de les bases d'execució del pressupost per l'exercici 2006, en el termes que figuraven a l'annex i que constava a l'expedient.

De la seva banda el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, va dir que a diferència del punt anterior, aquí hi havia un aspecte més novedós, especialment de caràcter tècnic, raó per la qual, i a benefici d'inventari, el Sr. Reyes va dir que el seu grup s'abstindria, per tal de veure si aquests canvis que s'introduïen en les bases, realment tenien un rodatge acceptable, i això només seria possible veure-ho en el temps.

TORN D'URGÈNCIA

MOCIÓ CENTRE CAVIGA

Abans de passar a la part dedicada al control i fiscalització dels òrgans de govern, per part del Sr. Alcalde es va donar compte de que, pels grups municipals d'EUiA, PPC, CiU, ERC i IC-EV-IG, havia estat presentada una Moció (Proposta d'acord a adoptar pel Ple, a introduir a l'ordre del dia de la sessió prèvia declaració d'urgència) en la qual es demanava al Ple fes una sèrie de pronunciaments en relació a la problemàtica suscitada en el si de la Fundació CAVIGA (taller ocupacional dels Ajuntaments de Castelldefels, Viladecans i Gavà, gestionat mitjançant una Fundació dels mateixos), arran l'acomiadament de tres treballadors o treballadores del centre, conforme als fets que es descrivien en l'exposició de motius de la Moció.

Igualment, l'Alcalde va posar en coneixement del Ple en general, i dels grups signants de la Moció en particular, que, amb independència de la urgència, el cert era que, atès el contingut de l'acord que es pretenia adoptar i des del punt de vista reglamentari, el Ple no tenia competència per tractar-lo en la part resolutiva, sens perjudici de que, si es volia reconvertir la Moció en un Prec, podia ser tractat en la part de control i fiscalització dels òrgans de govern, més concretament en la part de Precs i Preguntes, amb el compromís de, excepcionalment, concedir un torn d'intervencions als diferents grups perquè poguessin exposar la seva posició sobre aquest assumpte. En el mateix sentit es va pronunciar el Secretari, qui va dir, en primer lloc, que

abans de votar si el assumpte era o no urgent, calia veure si el assumpte – en els termes en que estava plantejat - era atribució del Ple. I en aquest sentit va afegir que l'acord que es pretenia adoptar no era atribució del Ple. Si ho seria si, a la vista dels fets exposats, l'acord que es volés adoptar fos el de separar-se o abandonar la Fundació (atès que si compet al Ple l'adopció dels acords de creació o d'extinció d'un ens com la Fundació), però la resta d'acords que no fossin aquests, l'adopció no corresponia al Ple sinó a l'Alcalde o, per delegació seva, a la Junta de Govern. El que si es podia fer era, efectivament, reconvertir la Moció en un Prec, en el sentit de que, per part de l'òrgan competent de ajuntament, s'adoptés un acord en termes semblants als que proposava la Moció.

Es va absentar definitivament de la sessió el Sr. Dídac Pestaña

<p style="text-align: center;"><u>PART DEDICADA AL CONTROL I FISCALITZACIÓ</u> <u>DELS ÒRGANS DE GOVERN</u></p>

PRECS I PREGUNTES

En el torn de Precs i Preguntes, el Sr. Alcalde va dir, en primer lloc, que hi havia dues preguntes formulades durant la passada sessió ordinària que encara restaven per contestar.

Una primera del Sr. Grau, referent a que el Departament de Medi Ambient i Habitatge havia publicat sengles convocatòries d'ajuts, una dirigida a finançar actuacions en espais protegits, dotada de 4 milions d'euros, i una altra, també dotada amb la mateixa quantitat, dirigida als ens locals per a l'adquisició de sòl destinat a habitatges de protecció oficial, preguntant si l'ajuntament de Gavà tenia intenció de concórrer a aquestes convocatòries de subvencions, i en quins termes o amb quins projectes. I una altra, en la que la Sra. Emma Blanco, recordant que en la sessió de data 24 de novembre de 2005, EUiA havia demanat que s'estudiés la possibilitat de que l'Ajuntament es personés com a acusació particular en els casos de violència domèstica, preguntava si, efectivament, el tema s'havia estudiat i, si s'escau, en quants procediments s'havia personat l'Ajuntament.

En relació a la primera pregunta, el Sr. Vicente Navarro va respondre, en quant al finançament d'actuacions en els espais naturals protegits de Catalunya (Ordre MAH/126/2006), que els ajuts dels quals es podien beneficiar els espais naturals protegits de Gavà es referien a inversions en protecció, restauració i millora d'hàbitats i en ordenació d'usos públics. La determinació de les actuacions i criteris més convenients en aquests aspectes – va dir - estan sent o seran determinades molt properament per la incorporació de Gavà al Consorci per la Protecció i Gestió dels Espais Naturals del Delta del Llobregat, El Pla Especial de Protecció dels Espais Naturals del Delta del Llobregat, El Pla d'Usos i Manteniment dels Espais Naturals del Delta del Llobregat, i Diverses accions de l'Agenda 21 a Gavà que s'inicien enguany:

- Delimitació de les àrees de connexió entre espais naturals i regulació de la seva protecció.
- Establir els espais naturals d'interès i promoure la seva conservació a través de les figures de protecció i gestió més adequades.

- Estudi de l'impacte del dragat de les corredores i de la Murtra.
- Estudi i seguiment ambiental de l'estat de l'estany de la Murtra.
- Estudi hidrològic de la Murtra.

Donat que aquests són – va afegir – uns ajuts que es convoquen anualment, s'ha cregut més oportú esperar els resultat de les tasques endegades per presentar una sol·licitud en una pròxima convocatòria. En quan a la subvencions per l'adquisició de sòl destinat a habitatges de protecció oficial, va dir el Sr. Navarro que, un cop analitzada la convocatòria, i comprovats els requisits assenyalats en la mateixa, es tractava d'una convocatòria per la compra efectiva documentada u opció de compra de terrenys fets entre el 17 de gener de 2005 i 31 de juliol de 2006, i ni l'Ajuntament ni GTI havien realitzat compres de sòl pel destí a l'habitatge de protecció oficial en l'esmentat període de temps.

Novament va voler intervenir el Sr. Grau dient que no més volia fer una observació, i era que a Catalunya hi havia centenars d'ajuntaments que, tot i no disposar de tots aquests estudis a que es referia el sr. Navarro, si demanaven acollir-se a aquestes dues línies d'actuació, afegint que, pel que feia a l'àmbit de Gavà, podien demanar-se per a actuacions en espais protegits i foment de la utilització d'aquest, que – va dir – a Gavà hi han (Garraf i Llobregat)

En quant a la pregunta de la Sra. Emma Blanco, la Sra. Anna Becerra respongué que, efectivament, l'Ajuntament de Gavà es va comprometre a presentar-se com a acusació particular en els casos de violència de gènere. Aquest acte és possible – digué la regidora - en dues circumstàncies: la víctima presenta una denúncia i paral·lelament l'Ajuntament fa el propi, o l'Ajuntament es presenta d'ofici en aquells casos en que els recursos de la víctima són insuficients i es valora socialment la necessitat de ser part en aquest acte. A la nostra ciutat – va afegir - no s'han donat, en aquests moments, cap dels dos casos. Malgrat això, la Sra. Becerra va que reiterar el compromís en aquest aspecte.

A continuació es va procedir a contestar els precos o preguntes que, prèviament i per escrit presentat més de vint i quatre hores d'antelació, havien estat formulades pel diferents regidors o grups amb municipals. Tot seguit es reflecteix a l'acta el contingut de les interpel·lacions formulades i de les corresponents respostes.

El primer Grup Municipal a qui el Sr. Alcalde va donar la paraula per començar a formular els precos o preguntes prèviament anunciats per escrit, va ser el Grup Popular.

Efectivament, el regidor i portaveu d'aquest grup, Sr. Josep Llobet va exposar que les obres de construcció de l'aparcament a la Plaça Baptista i Roca havien trastocat la normalitat de la zona pel que feia a sorolls, talls als accessos, trànsit de camions pesats, pols originada pel tràfec de les obres. Davant – digué - les queixes rebudes per part de mares i pares d'alumnes del Col·legi Sagrada Família, pel que fa als problemes provocats per la pols als seus nens, com ara conjuntivitis i crisis respiratòries, així com l'accentuació de les al·lèrgies típiques de l'època, i atenent que, tot i que qualsevol obra genera incomoditats, l'Ajuntament ha de minimitzar l'impacte d'aquestes obres sobre la població i especialment sobre la població de risc com els infants, o fins i tot els nostres grans, el PPC pregava que l'Equip de Govern adopti les mesures necessàries per tal de minimitzar l'impacte de les obres – com ara, mantenir humits els voltants per tal que la pols no s'aixequi – sobre els veïns de la zona, especialment pel que fa als alumnes del Col·legi Sagrada Família i CEIP Eramprunyà.

Per part de l'Equip de Govern va contestar el Sr. Vicente Navarro dient que s'havien donat instruccions a la direcció facultativa per tal de que en el decurs de l'obra de l'aparcament i urbanització de la plaça de Batista i Roca, l'empresa constructora prengui les mesures escaients

per tal de minimitzar la pols que es genera en l'execució de la mateixa, a fi i efecte d'evitar al màxim les molèsties a la població i en concret als alumnes dels dos col·legis adjacents.

En un segon prec el PP, mitjançant en aquest cas el Sr. Engli, va exposar que, amb l'arribada de la temporada d'estiu, es posaran en funcionament els Casals Municipals dels Patronats d'Esports i Serveis Comunitaris. Aquests casals – digué - no ofereixen activitats els darrers dies de juny i els primers de setembre, i sorteig la necessitat d'oferir als pares espais on els seus fills puguin romandre tot realitzant activitats lúdiques i educatives durant l'estiu. Entenent que a l'agost pot no haver-hi suficient demanda però sí a les dates esmentades degut a que són mesos plenament laborals en els que els infants tenen vacances, i davant que l'edat d'accés als casals es limita a 12 anys, creiem que s'haurien d'oferir activitats per als nens en edat d'estudis obligatoris. Per tal motiu, el PPC pregava: Ampliar l'edat a 16 anys per fer-la coincidir amb l'edat escolar obligatòria. I ampliar l'activitat dels casals a tot el mes de juliol i les dues primeres setmanes de setembre fins l'inici de les classes.

Va contestar la Sra. Anna Becerra dient que, en la diversitat de propostes que la ciutat ofereix per als mesos d'estiu, els nens i nenes compreses entre els 12 i els 16 anys poden optar a casals al CEIP Jacme March (gestionat per l'esplai El Mamut, fins els 15 anys a l'escola d'Educació Especial). Rutes per Sardenya (gestionades pe l'Esplai Masia Espinós, fins els 16 anys). Cursos de guitarra, violí, bateria, piano, cant coral i guitarra tropical (gestionades per l'escola de música El Racó, a partir dels 14 anys), cursos de ceràmica entre molts d'altres que tenim a l'oferta de la ciutat. Com es pot observar – digué la regidora - l'oferta és molt àmplia i creiem que tothom té on escollir. No obstant, prenem nota de la seva proposta i avaluarem la seva idoneïtat de cara a properes edicions. Respecte aquest suggeriment ja va ser presentat a la darrera sessió de la Junta de Govern del Patronat Municipal de Serveis Comunitaris, i a l'igual que en aquella ocasió, prenem nota del mateix i en farem l'estudi corresponent de cara a properes edicions.

En un altre, també del PPC, el Sr. Sáez, davant la manca d'activitat en la Zona Esportiva “Les Massotes”, equipament de titularitat municipal, i atenent que el volum d'alumnes que reben educació vial és més que suficient per dotar a Gavà d'una infraestructura pròpia que facilitaria i potenciaria l'ús per part dels alumnes i ciutadans de Gavà, el PPC pregava: Que l'Equip de Govern elabori un pla de reforma de la zona esportiva “Les Massotes” per a transformar-la en un centre educatiu vial homòleg al de la ciutat veïna de Viladecans per a què els alumnes i ciutadans de Gavà puguin beneficiar-se en la seva pròpia ciutat

Va contestar aquest prec del PPC la Sra. Anna Becerra dient que, en aquest aspecte, ja s'estava treballant en diferent línies, la que vostè esmenta – digué - i d'altres que donin resposta a les necessitats dels infants de la ciutat, de poder disposar d'una proposta que els eviti els desplaçaments a la veïna ciutat de Viladecans per a rebre formació en l'àmbit de l'educació vial.

Novament el Sr. Engli va intervenir, dient que el tram primer de la Rambla, a l'alçada de la Crta. Santa Creu de Calafell, s'ha construït de manera que s'amplia l'espai natural de la vorera envaint part del carril en sentit Castelldefels. Atenent que això, a més de reduir l'amplada d'una via principal per on circula gran volum de vehicles, pot significar un risc per als vianants que esperen a creuar la carretera degut a la seva proximitat amb la circulació, preguntà: No creu l'Equip de Govern que existeix un risc per als vianants ja que se'ls situa a peu de carrer?; Quines mesures pretén portar a terme per tal de modificar l'actual vorera per donar més amplada a la via i millorar la seguretat dels vianants?

Va contestar per l'Equip de Govern el Sr. José Obispo dient que els Serveis Tècnics ja tenien estudiat el tema des de fa temps, i es té la solució definitiva que resoldrà aquesta situació i eliminarà els inconvenients que actualment pateix la zona. Concretament, donant més amplada al carril sentit Castelldefels que és més estret que el de sentit contrari. En aquest moment es podran

treure les tanques de seguretat que existeixen actualment.

Novament va demanar la paraula el Sr. Engli insistint en el tema de la seguretat, alhora que, per part de l'equip de govern, se li responia que l'obra encara no estava acabada.

Finalment, el Sr. José Antonio Sáez López, també en nom del Grup Municipal del Partit Popular, davant que l'asfaltat del carrer Vilà i Vilà –digué-- va comportar haver de repintar l'àrea de zona blava sense que s'hagi tornat a pintar les zones delimitades per a residents, les quals existien abans de l'asfaltat, pregava que l'Equip de Govern torni a pintar les zones d'aparcament per residents per tal de garantir aquesta contraprestació per les molèsties generades per les obres de la Rambla i la reubicació de la zona blava tal com ja s'estava oferint prèviament a l'asfaltat.

Va contestar el Sr. Vicente Navarro dient que, després de l'asfaltat que es va realitzar al carrer de Vila i Vilà, estava previst el repintat de la zona blava juntament amb els espais reservats als residents. Per un problema de coordinació amb l'empresa que tenia que realitzar els treballs – va afegir – no es van executar aquests últims. No obstant, ja s'han donat les instruccions per tal de que es corregeixi aquesta circumstància.

Acabat el torn corresponent al PPC, es va iniciar el torn d' EUiA.

I així la Sra. Emma Blanco, en un primera intervenció, va exposar que per tal de que famílies estrangeres residents a la nostra ciutat puguin aconseguir la targeta de residència per als seus fills i filles havien d'aportar, entre d'altres, un informe tècnic d'un arquitecte i d'una assistenta social respecte al seu habitatge. Atès – va dir – que, segons les informacions que donen a l'oficina d'estrangeria, aquests informes s'han de demanar i són lliurats en quinze dies per part de l'Ajuntament corresponent, temps aquest que és el termini que l'oficina dona per tal de poder presentar els papers i començar la tramitació, i atès que a Gavà es visita un dia per setmana, i aquest informes es demoren més d'un mes, fet que ocasiona que s'hagin de tornar a començar el tràmits fent més complicat el procés per les persones novingudes residents a la nostra ciutat, EUiA sol·licitava que l'Ajuntament de Gavà faci les gestions oportunes per tal d'adequar-se als terminis temporals de lliurament dels informes tècnics de l'habitatge demanats per l'oficina d'estrangeria.

Va respondre la Sra. Anna Becerra qui va dir que l'Ajuntament de Gavà ja feia els tràmits necessaris per donar resposta a aquestes persones en els terminis legalment establerts. No obstant – va afegir – pot ser que en alguns casos s'hagin demorat més del previst, però s'ha tractat de casos puntuals i per circumstàncies excepcionals, essent la tònica general el compliment dels mateixos. Malgrat això, l'Ajuntament farà les gestions oportunes per acomplir els terminis establerts i facilitar aquest procés.

El Sr. Grau, per la seva part, va recordar que, al ple municipal del 26 de maig de 2005, el govern municipal va respondre a un prec d'EuiA, referent a l'ampliació del Casal municipal d'Estiu, dient que “no estava previst” dur a terme aquesta ampliació al mes d'agost. La realitat és – digué el regidor – que, cada cop més, la flexibilitat en els horaris laborals fa que molts treballadors i treballadores hagin de distribuir les seves vacances al llarg de diferents moments de l'any, i no sempre al mes d'agost. Això fa que, especialment a les famílies monoparentals, resulti un veritable mal de cap trobar la manera de tenir cura dels fills i filles durant les vacances escolars al mes d'agost. Per tot això, sol·licitava que l'equip de govern organitzi a través del Patronat Municipal de Serveis Comunitaris el casal municipal d'estiu durant el mes d'agost, de manera igual que es fa al mes de juliol.

Sobre aquest prec la Sra. Anna Becerra va dir que aquest tema havia estat comentat a la darrera sessió de la Junta de Govern del Patronat Municipal de Serveis Comunitaris, i hi havia dues dificultats a l'hora de plantejar els casals d'estiu durant el mes d'agost: una era la previsible baixa assistència, i l'altra la dificultat de trobar gestors d'aquests tipus de casals durant el mes d'agost. No obstant, va afegir, l'equip de govern ja es compromet a estudiar la proposta de cara a propers anys.

També per part d'EUiA, per bé que en aquesta ocasió el seu portaveu Sr. Jaume Grau, es va plantejar un prec en el qual s'exposava que, el 27 de març de 2003, el Ple de l'Ajuntament de Gavà havia aprovat per unanimitat la proposta de "Ordenança sobre l'estalvi energètic en els edificis del terme municipal de Gavà", ordenança que va ser sotmesa a informació pública mitjançant anunci publicat al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, el dia 12 d'abril de 2003, i finalment aprovada definitivament en el Ple Municipal celebrat el 17 de Juny de 2004. En relació a aquest tema, va preguntar: En quants edificis de Gavà, tant públics com privats, s'han instal·lat els sistemes captadors d'energia solar tèrmica des de l'entrada en vigor de l'Ordenança Solar, el dia 1 de gener de 2005?. Quin es el nombre total de m2?. Quantes llicències per quants m2 s'han concedit?.

Va contestar a aquestes preguntes la Sra. Brugués Jardí qui va dir que, fins al moment i des de l'entrada en vigor de l'Ordenança Solar, s'havien posat en funcionament els següents sistemes de captadors d'energia: Edifici Accura. C/ Tallinaires, 39-41. Superfície de captació: 18,06m2. A més de les llicències d'obres atorgades per al edifici indicat, s'havien atorgat llicències per a la construcció dels següents edificis, amb sistemes de captació solar tèrmica: OP 5/2005 Edifici per a 14 habitatges al c. Mare de Deu de Montserrat, 48. Superfície de captació: 18,06 m2. OP 19/2005 Edifici per a 18 habitatges, Bloc 3 (Sector Riera Sant Llorenç). Superfície de captació: 58,32 m2. OP 20/2005 Edifici per a 18 habitatges, Bloc 1 (Sector Riera Sant Llorenç). Superfície de captació: 35,7 m2. OP 21/05 Edifici per a 24 habitatges, Bloc 4 (Sector Riera Sant Llorenç). Superfície de captació: 35,7 m2. OP 24/05 Edifici per a 24 habitatges, Bloc 4 (Sector Riera de Sant Llorenç) Superfície de captació: 47,52 m2.

Acabat el torn corresponent al Grup d'EUiA, es va iniciar el de CiU, sent en tots els casos el Sr. Xavier Alavedra qui va prendre la paraula per a formular oralment els precos o preguntes formulats prèviament per escrit amb, si més no, vint i quatre hores d'antelació al començament de la sessió.

En el primer, i davant –digué-- l'abandonament i deteriorament que han sofert quasi tots els bancs del passeig marítim de Gavà (adjuntaven fotografia), pregaven a l'equip de govern dugui a terme l'arranjament o el canvi dels bancs.

Va contestar el prec el Sr. José Mª Martín indicant que prenia nota del suggeriment i que –digué-- incloem la reparació d'aquests bancs en els circuits habituals de manteniment preventiu i correctiu de la ciutat.

Novament el Sr. Alavedra, en un altre prec, es va referir a que, des de que s'havien instal·lat els nous bancs a la Rambla, havien rebut queixes, sobretot de gent gran, de la dificultat que tenen per asseure's, degut a que són molt baixos. Per aquest motiu CiU pregava a l'equip de govern sigui sensible i prengui en consideració la possibilitat de posar bancs més alts, a fi efecte que la gent gran pugui seure's.

El Sr. Vicente Navarro va contestar, en relació a aquest prec, que els bancs instal·lats a la Rambla ho havien estat de forma provisional, formant part d'unes proves. Els nous bancs -

digué - s'instal·laran pròximament i estaran adaptats als estudis ergonòmics més recents. L'alçada passarà a ser de 45 centímetres en lloc dels 39 centímetres actuals.

En la Junta de Govern local de data 25 d'abril d'enguany, va dir en una nova intervenció el regidor de CiU Sr. Alavedra, en el punt número 8, "Aclariment modificació PGM Pla de Ponent", s'acordava donar el vist i plau a l'informe de l'equip redactor de la modificació del Pla General Metropolità del Pla de Ponent, en que aclareix que del sostre total destinat a habitatges de nova creació, un mínim del 30% es destinarà a habitatge de protecció oficial, i la densitat màxima del sector és de 25 habitatges per hectàrea. En el Ple del dia 26 de gener d'enguany, va dir també el Sr. Alavedra, el Tinent d'alcalde de l'àrea va deixar clar que el nombre màxim d'habitatges seria de 4896, dels quals el 40% seria protegit, és a dir, 1958 habitatges. Per aquest motiu preguntava: Ens poden aclarir que vol dir aquest mínim del 30% destinat a habitatge de protecció oficial, si en el Pla de Ponent es va aprovar un 40%?.

Va respondre la pregunta el Sr. Vicente Navarro dient que es tractava d'un aclariment a un redactat que se'ns havia demanat per part de la Direcció General d'Urbanisme, aclariment que no modificava en res les previsions del Planejament aprovat el passat mes de gener. El sostre destinat a habitatge protegit – digué el regidor - continua essent el mateix, és a dir el 30,79% i la densitat d'habitatges protegits segueix essent la mateixa, és a dir el 40%

En la quarta intervenció, el Sr. Alavedra digué que des del 3/4/06 no s'havia actualitzat l'apartat Ajuntament "Recull de premsa" de la Intranet municipal. Per aquest motiu preguntaven: Quines són les raons per les quals no s'actualitza diàriament aquest apartat de recull de premsa?

Va respondre a aquestes preguntes el Sr. Víctor Carnero dient que, amb la posada en marxa de la nova Intranet municipal, tots els serveis disponibles a l'antiga Intranet s'estaven transferint progressivament a aquest nou entorn de treball. En aquest sentit, va afegir, el recull de premsa tot hi estar ja disponible en el nou entorn, s'ha decidit no transferir-lo fins que tots els usuaris de la corporació estiguin integrats en la nova intranet, la qual cosa es produirà abans de finals del proper mes de juliol. Durant aquest període transitori, el recull de premsa ha estat i està disponible a l'antiga Intranet, sense que s'hagi detectat cap incidència de funcionament. Tot hi així, si es detecta qualsevol mal funcionament – digué finalment el Sr. Carnero - no dubteu en posar-ho en coneixement dels serveis tècnics informàtics, per tal de corregir qualsevol possible errada.

La darrera intervenció del representant de CiU, també en aquesta ocasió el Sr. Alavedra, va anar referida a – digué - la intenció de la delegació comarcal de la conselleria d'Educació de tancar per al proper curs, una aula de P-3 de l'escola Jacme March i dues de 5è de primària del mateix centre i de l'escola l'Eramprunyà. Era per aquest motiu que formulava la pregunta següent: S'ha comprovat si el tancament de les aules es necessari. En cas contrari, quines accions pensa dur a terme l'equip de govern davant aquesta situació?.

Li va respondre la Sra. Anna Becerra dient que aquest tema va ser tractat de manera extensa a la darrera sessió del Consell Escolar Municipal ,celebrat el passat dia 17 de maig de 2006, en la qual el representant del grup polític de CiU va excusar la seva assistència. En l'esmentada reunió, l'equip de govern – digué la regidora - va expressar el seu desacord respecte de la proposta de tancament que en aquests moment està sobre la taula, i en el mateix sentit es va expressar la comunitat educativa i tots els presents de manera unànime. a proposta va ser la de dirigir una carta a la Sra. Carme Arnau, directora dels Serveis Territorials del Baix Llobregat del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, manifestant el rebuig a la decisió presa. A aquesta carta –va dir també- s'hi van adjuntar les cartes del col·lectiu de directors i directores de l'escola pública de la ciutat, i la de la coordinadora d'AMPA's, manifestant-se en el mateix sentit. També s'ha tramés una carta de l'Alcalde de Gavà al nou conseller d'Educació

manifestant el desacord i la preocupació per aquesta proposta. En aquests moments – digué finalment - restem a l'espera de les decisions que es puguin prendre en resposta a aquestes comunicacions.

Va demanar la paraula novament el Sr. Alavedra per deixar clar que si s'havia excusat era degut a que coincidien dues reunions a la mateixa hora, per la qual cosa pregava que es tingués en compte al fer les convocatòries.

Finalment, i en quant els prec o preguntes formulats prèviament per escrit amb, si més no, vint i quatre hores d'antelació al començament de la sessió, li va correspondre fer ús de la paraula al Sr. Marcel·lí Reyes, integrant del Grup municipal de ERC.

Un primer prec (relatiu a que els mitjans públics municipals, començant per Gavà Televisió, fessin debats sobre l'Estatut, com a eina de traslladar, neutralment tal com pertoca, els diferents parers i opinions sobre el tema), va ser retirat pel Sr. Reyes ja que – digué – tenia sentit en la data en la que el prec havia estat presentat, però no hores d'ara en que GTV ja havia dirigit una proposta en aquesta línia.

Tot seguit es va passar a un segon prec o pregunta d'ERC. I així el Sr. Marcel·lí Reyes, com antecedents, va exposar que per setmana santa, diverses persones de Gavà van viatjar, dins del programa de viatges per a la gent gran subvencionats per l'Ajuntament de Gavà, a Almuñécar (Granada), per fer-hi una estada de dues setmanes. Els gavanencs hi van anar inclosos en un grup més gran del qual en formaven part altres beneficiaris de programes similars subvencionats pels municipis veïns, i que es desplaçava a l'esmentada localitat per torns. El primer torn va ser allotjat en un hotel que no reunia les més mínimes condicions higièniques. A conseqüència d'això, alguns dels membres del grup van ser afectats per una infecció de legionel·losi. Tot i els problemes de salut del primer torn, el segon torn, entre el que hi havia diversos beneficiaris de Gavà, va tornar a ser allotjat al mateix establiment, malgrat que des del primer dia van efectuar queixes a l'organització. Només quan ja alguns dels integrants del segon grup estaven hospitalitzats, el darrer dia de l'estada a Almuñécar, van ser traslladats a un altre hotel en millors condicions. A conseqüència d'aquesta imprudència, a la tornada, alguns dels gavanencs participants van haver de ser ingressats a l'Hospital de Viladecans. Per sort, els brots infecciosos van poder ser tractats i al final tots els afectats van recuperar la salut. Amb aquests antecedents, preguntava: Té constància el govern municipal d'aquests fets? Quants afectats de Gavà van haver de rebre atenció mèdica, i quants dies van estar a l'hospital?. Per quin motiu es va allotjar el segon torn de beneficiaris al mateix hotel on ja s'havien infectat diverses persones del primer torn?. Quines accions es pensen portar a terme per depurar les responsabilitats d'aquesta situació, i evitar que es repeteixi en el futur?

Va contestar la Sra. Carmen León dient que efectivament, el govern en tenia constància, malgrat que no de forma oficial. Oficialment – digué - s'ha requerit a la Unitat d'epidemiologia de la demarcació de Barcelona aquesta informació, i la seva resposta ha estat que no estava autoritzada a facilitar-la. El cap de Unitat de Medicina Interna de l'Hospital de Viladecans ha manifestat que tractant-se d'un tema sanitari, ells actuaven seguint els protocols establerts i que no podien facilitar-nos informació de manera oficial, degut a la confidencialitat de les dades que es tracten. L'Ajuntament de Gavà no és l'organisme gestor d'aquests viatges, sinó que l'Ajuntament gestiona la intermediació entre usuaris, i l'IMSERSO va procedir a la ubicació de les persones del segon torn al mateix hotel donat que no estava diagnosticat el brot d'aquesta malaltia. No obstant es tramete a IMSERSO una carta, manifestant la nostra inquietud en que fets com aquests no es repeteixin, i exigint que es prenguin les mesures oportunes per a garantir els nivells de qualitat adequats a aquest tipus de proposta.

En una tercera intervenció el regidor d'ERC va exposar que un veí de Gavà, el senyor Manuel Aguilera, era conegut a tot el país per l'extraordinària col·lecció de més de 400 aparells de ràdio antics i moderns que havia acumulat al llarg de tota la seva vida. Juntament amb aquests aparells, l'esmentat ciutadà – digué el Sr. Reyes - té col·leccions de periòdics, carnets i fotografies antigues, màquines de fotografia, aparells de cinema i reproducció d'àudio, i una biblioteca de llibres sobre el mitjà audiovisual dels anys trenta. La col·lecció és prou excepcional i constitueix un patrimoni digne de ser exposat públicament de forma permanent, atès el seu valor cultural i educatiu. L'esmentat ciutadà ha manifestat la seva disposició a cedir o llogar les seves col·leccions a l'Ajuntament de Gavà, sempre que es faciliti la sala o l'indret adient on puguin ser mostrades al públic. Segons ens ha comentat, ha fet arribar aquest desig a les institucions locals responsables de la protecció del patrimoni cultural local. Per tot això preguntava: Té constància el govern local d'aquest oferiment?. Està interessat el govern local en acceptar la cessió d'aquestes col·leccions particulars, i habilitar un local per exposar-les al públic de forma permanent?. En cas afirmatiu, quines accions està previst adoptar per portar a bon terme aquesta proposta en benefici de la ciutat?. En cas negatiu, per quins motius el govern local no accepta l'ofertament?.

Va contestar la Sra. Anna Becerra dient que durant l'any passat el Sr. Aguilera es va posar en contacte amb l'IMGPCN per oferir la seva col·lecció. Des de fa anys i des de l'Institut - digué la regidora - s'ha mantingut un contacte amb el Sr. Aguilera. L'any 2001 l'Institut va produir l'exposició temporal "Un món de ràdios" en què es mostrava la seva col·lecció. Aixà mateix se'l va assessorar per tal de permetre la itinerància i la mostra d'aquesta exposició en d'altres municipis. Hem d'agrair també el seu interès i la seva col·laboració informant l'Institut de la localització de postals antigues i altres documents. Quan l'any passat es va posar en contacte amb l'Institut, tècnics van visitar-lo i van copsar l'increment de la seva col·lecció, així com la diversitat i heterogeneïtat de la mateixa. Donades les instal·lacions actuals de l'Institut, el que no es podia era donar resposta era al seu interès per mantenir la col·lecció completa oberta al públic. En aquell moment se li va oferir la possibilitat de cedir en dipòsit la col·lecció a l'Institut, la qual cosa garantia la seva preservació, la possibilitat de consulta de totes les persones interessades, així com l'exposició en aquelles ocasions que fos oportú. Alhora va quedar oberta una via per avaluar altres possibles alternatives.

Com a antecedents de cara a una nova pregunta el Sr. Reyes va dir que, d'acord amb els resultats de la recerca a través dels principals cercadors d'internet, l'alcalde de Gavà és l'únic de tot l'estat que, en lloc de tenir un apartat propi a la web municipal, té un domini i una web pròpia i separada de la municipal, al domini www.alcaldedegava.com. Segons els registres públics disponibles a internet, el titular d'aquest domini no és l'Ajuntament de Gavà, sinó una empresa privada, denominada "Soluciones informáticas Nivel Z SL". Per això preguntava: Quin ha estat el cost de compra i disseny del lloc web? I quin és el cost mensual o anual del seu manteniment?. Per quin motiu s'ha decidit dotar la web d'alcaldia d'un lloc web propi, no inclòs al domini de l'Ajuntament de Gavà www.gavaciutat.net?. Per què no s'utilitza el domini www.alcaldedegava.cat?. Per què és l'únic alcalde de tot l'estat que té un lloc web propi? Per què el titular del domini no és l'Ajuntament de Gavà sinó una empresa privada?. Quina relació contractual té l'Ajuntament amb l'empresa Soluciones informáticas Nivel Z, SL, i a través de quina modalitat de contracte, d'acord amb la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, s'ha atorgat?. Qui és o són els propietaris o titulars de la Societat Limitada constituïda sota el nom de Soluciones informáticas Nivel Z?.

Va respondre la Sra. Barrufet dient que intentaria sintetitzar la resposta a la bateria de preguntes que realitzava, de forma àgil. Segons el pressupost aprovat i donat que la factura original encara no havia arribat a l'Ajuntament, va dir la sra. Barrufet, el cost per la programació, maquetació i optimització d'imatges serà de 1.850 € més l'iva corresponent. El cost del lloc web amb altres serveis com un servei e-mail, estadístiques de visites, etc. és de 360 € més iva, per al període

anual de març 2006 a març 2007. El cost de l'eina del pannel de control serà de 1.380 €, més iva. Per últim, la gestió d'alta del domini www.alcaldegava.cat costarà 70 €, més iva. La totalitat dels treballs contractats puja a un import de 3.660 €, més iva (4.245,60 €). Respecte al motiu pel qual s'ha decidit dotar la web de l'alcaldia d'un lloc propi, cal aclarir – va dir la regidora - que el domini www.gavaciutat.cat no inclou necessàriament tots els possibles dominis dels organismes, dels productes i serveis que l'Ajuntament posa a l'abast de la ciutadania. Els dominis del Bruguers digital, el portal del comerç o de l'Institut Municipal de Gestió del Patrimoni Cultural i Natural, per posar alguns exemples, disposen de dominis internet propis no inclosos sota el domini Gavaciutat.CAT. Aclarir també – digué - que el domini internet sota el qual està la web de l'alcalde és domini PUNT CAT, i que, per tant és www.alcaldegava.cat. Comentar també que l'alcalde de la Coruña, el de Barcelona o el de Cornellà de Llobregat igualment disposen de pàgina web, per citar dues ciutats emblemàtiques i conegudes per tothom. Que com vostès saben, aquest equip de govern aposta decididament per l'ús de les tecnologies de la informació i comunicació perquè, entre d'altres beneficis, permeten incrementar la transparència en l'actuació de l'equip de govern. I que, per tant, amb aquest esperit s'ha creat i posat en marxa la web de l'Alcalde, un lloc web perquè els ciutadans i ciutadanes de Gavà coneguin de primera mà l'activitat del seu Alcalde. Una web, insistim, que recull l'activitat de l'alcaldia entesa com a òrgan de govern d'aquest Ajuntament. Si amb aquesta iniciativa Gavà ha tornat a estar a l'avantguarda de temes relacionats amb noves tecnologies i comunicació amb la ciutadania, només tenim que felicitar-nos tots plegats i continuar treballant per tenir més i millors serveis. Pregunten també pel titular del domini. Com saben vostès - digué - pel que fa als noms de dominis a internet no existeix el concepte de propietari. Els noms de dominis s'utilitzen sota un règim de lloguer o reserva i és la persona física o jurídica qui realitza la reserva del nom de domini qui consta com a titular del mateix, independentment de l'ús posterior que es faci. En el cas del domini [alcaldegava.cat](http://www.alcaldegava.cat), consta com a titular una empresa, perquè juntament al disseny i desenvolupament de la web es va contractar temporalment un servei d'allotjament de pàgines web i el registre del domini, amb l'objectiu de facilitar els treballs a fer. A més, s'ha pogut desenvolupar aquest espai amb programari lliure. Una vegada finalitzat aquest treball, l'Ajuntament de Gavà va iniciar les accions necessàries per transferir la titularitat del domini a l'Ajuntament. Comentar també que l'única relació que ha tingut l'Ajuntament amb aquesta empresa fins la data a estat la contractació d'aquest servei. Donat l'import del servei es tracta d'un contracte menor de serveis (inferior a 12.000 €), i per tant, per a la tramitació de l'expedient, només és necessària la incorporació de la factura. I dir, per últim que disposem d'informació sobre qui són els titulars o propietaris de l'empresa que vostès esmenten donat que es tracta d'un contracte menor i es pressuposa la capacitat d'aquesta empresa per a contractar amb l'Administració.

També el Sr. Reyes, a la darrera intervenció, va exposar com antecedents que al Ple Municipal celebrat el passat 28 d'abril de 2005, en resposta a una interpel·lació del Grup Municipal d'ERC, el govern local es va comprometre a estudiar, i eventualment portar a terme, l'abril de 2006, amb motiu del 75è aniversari de la proclamació de la República Catalana, un homenatge de caràcter institucional als dos primers alcaldes republicans de Gavà, Miquel Tintorer i Cristòfol Solé. Havent ja passat el mes d'abril de 2006, l'esmentat homenatge institucional – digué el Sr. Reyes - no s'ha portat a terme. A causa d'aquesta mancança, ERC va tributar, com a partit, el passat 29 d'abril, un homenatge particular als esmentats primers alcaldes republicans, en les persones dels seus descendents, ja que ambdós tenen encara filles i altres descendents vius. Sobre aquesta qüestió preguntava: Per quin motiu, el passat mes d'abril, el govern municipal no va tributar l'homenatge als primers alcaldes republicans de Gavà que ERC va demanar ara fa un any?. El govern municipal té intenció de reconèixer institucionalment aquests dos alcaldes, tal i com va fer l'any 2003 amb el darrer alcalde republicà de Gavà? En cas afirmatiu, quan i com està previst fer l'acte d'homenatge?. En cas negatiu, per quins motius no es vol fer l'esmentat acte d'homenatge, a diferència del que es va dedicar l'any 2003 al darrer alcalde republicà de Gavà?.

Va respondre el Sr. Heredia dient que si que havia passat el 14 d'abril. Ha passat el mes d'abril --digué el Sr. Heredia-- però comprendrà que una commemoració com el 75 aniversari de la proclamació de la República no és com la d'una persona, que se celebra un dia. Creiem, senyor Reyes, des del govern municipal i des de la societat civil també, que aquest aniversari dóna per a fer actes al llarg d'un any. Un comentari que no és gratuït perquè en el que duem d'any, ja s'han fet diverses actuacions encaminades a reconèixer públicament, a recuperar de l'oblit als gavanencs i les gavanenques que van viure la II República, les seves esperances i les seves il·lusions trencades, com vostè sap, pel feixisme. Accions promogudes pel Centre d'Història de la Ciutat. Segur --va prosseguir el regidor d'IC-- que el seu grup coneix l'exposició sobre Lluís Companys que va ser acompanyada de dues conferències sobre la II República a Gavà i el Baix Llobregat. O una activitat de difusió massiva com les de les 20 reproduccions del Gavà de la II República, triades per una comissió de 20 gavanencs. Reproduccions a l'abast de tots els ciutadans i que es podran recollir en successius lliuraments al llarg de l'any. Per cert, una activitat que ha contribuït que gavanencs i gavanenques donin a conèixer altres imatges o documents privats. Potser, no ho sabem, aquest no és el seu model de recuperació del memorial de la II República, però aquest govern creu que la millor manera de recuperar de l'oblit a persones i institucions és que es faci des d'un treball seriós, científic i no basat en criteris d'utilització partidista. Perquè, vostès ho saben, el projecte de la II República, va anar un projecte compartit per persones de diferents creences, ideologies i maneres de veure les coses. Per això no acabem d'entendre, i és més ens sembla trist, que fins a en ésto vostès vulguin fer partidisme, que vulguin utilitzar la memòria i el brillant llegat dels alcaldes republicans de Gavà i, de passada, els avanços d'aquella època. Vostès de vegades han dit que ens dediquem a presentar el Gavà d'ara únicament com obra del govern municipal, però vostès no practiquen amb l'exemple perquè, quan parlen del Gavà de la II República, sembla que solament vulguin parlar de ERC, de la ERC actual és clar. I creiem, de debò, que això no és bo, que no es fa pedagogia democràtica i que a més no és rigorós des de qualsevol punt de vista, que no passa una anàlisi històrica seriós. Obliden que aquell Gavà era també un Gavà plural, que ja tenia vida sindical. El Gavà del camp i de les fàbriques. El Gavà de la convivència entre persones nascudes en el poble i els quals van venir de la resta d'Espanya. I no interpretin la història, per favor, al seu gust. Aquest govern, com no podria ser d'altra manera, reconeix la tasca desenvolupada pels ajuntaments democràtics que Gavà va tenir durant la II República. La tasca d'alcaldes com Miquel Tintoré, Cristòfol Solé o Bartomeu Fabrès. En el cas del Doctor Fabrès, a més, com saben, fa 3 anys es va fer un acte en commemoració del centenari del seu naixement. Però sobretot, honestament crec que si alguna cosa hem de tenir clar, totes les organitzacions, partits o persones que ens sentim vinculats als valors de la II República, és que la millor manera de reconèixer als protagonistes d'aquella època és no utilitzar-los com eina partidista.

Contestada la pregunta, el sr. Reyes va demanar novament la paraula, que li va ser atorgada pel Sr. Alcalde per si volia fer, tot i que breument, alguna precisió, malgrat que, com era sabut, va dir, no hi havia debat en aquest torn. El sr. Reyes tant sols va dir que no hi havia entès la resposta del Sr. Heredia (donant a entre que en realitat no havia respost les seves preguntes), afegint el sr. Alcalde que a no trigar molt la contesta la podria llegir a l'acta.

Abans de passar a les Declaracions Polítiques, el sr. Alcalde va invitar novament a reconvertir la Moció d'Urgència presentada sobre el Centre CAVIGA en un Prec, concedint en aquest cas i excepcionalment un torn d'intervencions als diferents grups perquè poguessin exposar la seva posició sobre aquest assumpte.

En nom del grups municipals signants (PPC, EUiA, CiU, ERC i ICV), la sra. Emma Blanco va donar lectura al text de la inicialment moció d'urgència, text que deia així:

Exposició de motius:

El 25 de juliol de 2002 el Ple de l'Ajuntament de Gavà va acordar entrar a formar part de la Fundació privada CAVIGA, acord que va ser ratificat pel Ple de 27 de febrer de 2003.

La Fundació privada CAVIGA va ser creada per tal d'oferir un servei ocupacional a les persones amb disminució psíquica de Gavà, Castelldefels i Viladecans, a més a més de Begues i Sant Climent establint-se per tant, com a centre comarcal.

Els promotors de CAVIGA van ser els ajuntaments de Gavà, Castelldefels i Viladecans a més del Consell Comarcal. Les quatre parts són els patrons de la Fundació.

Al Ple de 22 de juliol de 2004 es va informar que, després d'una llarga i difícil negociació s'havia aconseguit un acord plenament satisfactori. Així, es va afirmar que s'havia aconseguit una "subrogació", "el 100% dels objectius", "els treballadors i treballadores passen a tenir les mateixes condicions que fins ara tenien".

La situació ha pres un gir radical quan, en data 15 de maig de 2006, la direcció-gerència del CO CAVIGA ha comunicat a tres treballadors procedents de Taller Ocupacional La Bòbila (de Gavà) el seu acomiadament immediat, sense el pre-avis de 15 dies estipulat per llei, ni cap expedient disciplinar. Les tres persones acomiadades estan entre les més preparades i experimentades de l'actual plantilla del CO CAVIGA atesa la seva llarga i acreditada tasca al Taller La Bòbila de Gavà, tal i com tots els estaments (administració local, familiars d'usuaris, etc.) han reconegut en repetides ocasions.

Avui dia, el Centre Ocupacional CAVIGA, gestionat per la Fundació del mateix nom és un equipament comarcal, modern i més ampli que l'existent fins ara Gavà, que permet atendre amb qualitat i com a servei públic als usuaris i les usuàries de les ciutats del seu àmbit, inclòs el nostre.

Es per aquest motiu que el Ple de l'Ajuntament de Gavà ACORDA:

Primer.- Demanar a la Fundació CAVIGA, que es duguin a terme totes les gestions necessàries per tal de procedir a la incorporació de les tres persones acomiadades.

Segon.- Manifestar la voluntat d'aquest Ajuntament de què es faci efectiva la subrogació total de les condicions laborals dels treballadors i treballadores de l'antic Taller Ocupacional La Bòbila al nou centre CAVIGA.

Tercer.- Reiterar la voluntat d'aquest Ajuntament de treballar per tal d'oferir un servei educatiu i integrador públic, universal i de gran qualitat a totes les persones amb disminució psíquica de la nostra ciutat.

Quart.- Manifestar als patrons de la fundació la voluntat de l'Ajuntament de Gavà de què es creï una Comissió de garantia que assegurí la integració de tot el personal i que vetllí pel bon funcionament dels projectes educatius.

Cinquè.- Informar d'aquests acords als ajuntaments, al Consell Comarcal i a l'Associació de familiars d'usuaris.

Gavà, a 24 de maig de 2006

En el torn d'intervencions dels diferents grups, aquests van dir – en síntesi – el següent:

El Sr. Grau, en nom d'EUiA, després de destacar que l'escrit reflexiva la postura conjunta dels cinc grups signants, es va referir a que aquest no era un tema nou, ans al contrari, ja des del primer moment el seu grup havia mostrat inquietud, preocupació, reticències i escepticisme per la forma en que havia estat fet el traspàs del Taller Ocupacional La Bòbila de Gavà al centre gestionat per la Fundació CAVIGA, fundació de caràcter comarcal, i això per dos motius: Ni era la millor opció per als usuaris de Gavà (persones amb disminució psíquica) ni, d'altra banda, hi havia garanties – més bé dubtes – de la subrogació total i efectiva del personal i condicions laborals dels treballadors i treballadores de l'antic Taller Ocupacional de Gavà. Malauradament, i a banda de que el model de gestió no era satisfactori, aquest compromís inicial i l'equip de gestió de Gavà havia estat trencat per una decisió unilateral de la Direcció, i l'Ajuntament de Gavà, en tant que patró de l'esmentada Fundació, havia de fer les gestions –administratives i polítiques- necessàries per a la readmissió dels acomiadats de manera injusta i amb incompliment dels compromisos adquirits. Finalment va dir que, en endavant, o el Centre de CAVIGA funcionava bé o es veurien en la tessitura de proposar la recuperació del servei per part del municipi de Gavà.

Per la seva part el Sr. Heredia, també després de remarcar que el text llegit per la sra. Blanco reflexiva la postura de tots, va voler justificar perquè, tot i formar part de l'equip de govern, havia subscrit la moció reconvertida en prec. I en aquest sentit va dir que no estava d'acord amb els tres Patrons (Ajuntaments de Castelldefels, Viladecans i Gavà) i amb la Direcció de la Fundació, no entenent com tres professionals com la copa d'un pi haguessin estat acomiadats sense motiu i sense complir les formalitats, mostrant el sr. Heredia el seu malestar per la forma com havia esta portat aquest assumpte. Tanmateix, confiava en que l'equip de govern faria el que havia de fer, així com en la Tinenta d'alcalde de Serveis Personals, per tal de recuperar el bon ambient en el Centre, en benefici del col·lectiu d'usuaris.

Per CiU, el Sr. Dalmau es va mostrar totalment d'acord amb el contingut del prec, i per aquest motiu l'havien subscrit. Totes les dades que tenien dels companys de consistori les consideraven plenament fiables, i per tant esperaven que l'equip de govern fos sensible i fes un esforç en aclarir aquest acomiadaments sense motiu i formes.

El Sr. Marcel·lí Reyes va afirmar d'entrada que tot el que era essencial ja s'havia dit, i per tant sols volia posar èmfasi en dues qüestions, una d'elles especialment per raó del coneixement que li donava la seva professió. I així, i després de tenir els fets per certs, va remarcar que precisament la riquesa més important dels centres com aquest era sens dubte el manteniment dels equips, per la qual cosa no s'entenia que en acabar el curs s'acomiadés a gent a més a més molt professional i amb vint anys d'experiència. No entenia com es podia prescindir d'aquesta gent i com se'ls substituiria, plantejant-se així un grau problema evidentment pels acomiadats però també pels usuaris, els seus familiars i, en definitiva, per al seu entorn. Finalment, va recordar que aquest era un tema que durant els darrers dos anys, tant ERC com EUiA havien mostrat la seva preocupació.

Finalment, el Sr. Llobet, en nom del PPC, va dir que compartia el contingut de les intervencions dels grups que li havien precedit en l'ús de la paraula, i dit això va afegir que quan es va proposar al Ple la creació - juntament els altres ajuntaments - de la Fundació CAVIGA, va suposar que així es feia de cara a millorar el servei que es donava als ciutadans de Gavà, cosa sobre la qual ara es plantejaven dubtes. Efectivament. Ara s'assabentaven de que, en acabar el curs, eren acomiadats tres treballadors de Gavà que - deia el Sr.Reyes - portaven ja 20 anys treballant, i per tant resultava difícil d'explicar que uns treballadors que havien demostrat la seva professionalitat durant tant de temps, en dos anys haguessin canviat tant com per ser acomiadats sense cap explicació i formalitat legal. Quelcom greu havia d'haver succeït, per la qual cosa i

com a Patrons que érem de la Fundació alguna cosa havíem de dir. Era per això que demanava a la representant de l'Ajuntament de Gavà en l'esmentada fundació que informés sobre aquest assumpte i, si realment es comprovava que els acomiadaments eren injustos, no tant sols demanés la readmissió dels treballadors sinó també la dimissió de la Directora del Centre de CAVIGA.

La darrera intervenció sobre aquest assumpte va correspondre a la Sra. Anna Becerra, representant de l'ajuntament en la Fundació CAVIGA qui va dir que la Fundació CAVIGA – com ja era conegut - estava formada per tres ajuntaments, Gavà, Viladecans i Castelldefels, i el Consell Comarcal del Baix Llobregat, essent l'Ajuntament de Gavà un dels quatre patrons representants en el patronat, o sigui representant una quarta part. En un moment del passat – va dir la regidora - l'Ajuntament de Gavà va fer una aposta per oferir als ciutadans i ciutadanes un servei de qualitat, que se centrava en un equipament nou i amb una filosofia d'atenció a les necessitats d'usuaris i usuàries, millors instal·lacions, major nombre de places, possibilitats de creixement a través d'un centre especial de treball en terreny annex. Aquest servei es va configurar a nivell comarca, nivell en el que recauen les competències respecte d'aquest tipus de servei. L'opció de l'Ajuntament de Gavà va ser – va afegir - la de treballar perquè el grup de treballadors i treballadores que, amb dilatada experiència en aquest tipus de servei, havia treballat fins aleshores en el Taller Ocupacional La Bòbila, s'integressin a aquest nou servei comarcal. L'ocupació que es va escollir va ser la subrogació dels treballadors i treballadores del Taller Ocupacional La Bòbila. Aquesta subrogació va ser comunicada i signada per tots i totes els treballadors i treballadores. Així mateix, l'Ajuntament de Gavà ha manifestat, manifesta i sempre manifestarà la seva aposta per la qualitat del servei. Prova d'això és el treball que s'efectua als òrgans de govern de la fundació i la voluntat sempre expressada per aquest Ajuntament d'aquesta prioritat. Ha estat, és i serà en aquest context, entès com l'òrgan màxim de gestió del servei del Centre Ocupacional, en el que es reclamarà i se supervisarà la qualitat de servei que creiem que correspon als usuaris i usuàries de la nostra ciutat. En aquest moment en que s'han produït un seguit d'actes que no són del gust de ningú, ens cal manifestar i reiterar altra vegada l'aposta d'aquest Ajuntament per un servei de qualitat, amb uns professionals que la garanteixin i l'avalin. Entenem en part les qüestions que es plantegen i el neguit d'aquest conjunt de treballadors i treballadores del centre. Però com ja deia abans, cal recordar que va ser aquesta administració la que va lluitar per la subrogació íntegra del personal i ha estat aquesta mateixa administració la que ha defensat i defensa aquesta subrogació i el personal subrogats. No obstant això, formem part d'aquesta fundació, malgrat tenir diferències que van ser expressades en el sí dels òrgans de govern de la mateixa, mantenint el mateix criteri coherent amb la decisió d'aquesta administració. Però com a part integrant de la fundació, i atenent l'interès general, és a dir, l'òptima prestació del servei, entenem que són els òrgans de govern els que tenen la capacitat de prendre els acords. Des d'aquest punt de vista, va dir finalment la Sra. Anna Becerra, l'opinió d'aquest Ajuntament expressada en el marc de la Fundació CAVIGA, va ser contrària a prendre les mesures que finalment s'han pres, sobretot en coherència al que abans he esmentat, de l'aposta d'aquest Ajuntament per una subrogació de professionals que podien donar resposta a les necessitats del model que defensem i creiem que hi havia oportunitats per encarar les dificultats que poguessin existir des d'altres perspectives.

Acabada l'explicació de la Tinenta d'alcalde de Serveis Personals, i en relació al prec formulat per els grups municipals signants, el sr. Alcalde va dir que es comprometia a fer arribar el *Prec* tant a la Presidència del Consell Comarcal com a la Fundació CAVIGA.

Tot seguit el Sr. Alcalde, abans de donar per acabat el torn de prec i preguntes, va preguntar als membres del Ple si algú volia fer algun prec o pregunta oralment, responent afirmativament el Sr. Grau per recordar que, en la sessió plenària corresponent al mes novembre de 2005, EUiA havia demanat la creació d'una comissió especial amb la finalitat d'estudiar la problemàtica i mancances del barri de ca n'Espinós, i buscar solucions amb una perspectiva integral, per la

qual cosa, i atès que no s'havia donat una resposta explícita per part de l'equip de govern a aquesta petició, demanava un pronunciament explícit sobre si consideraven necessària la creació de la comissió especial demanada, de manera anàloga a comissió especial creada per tractar la problemàtica dels sorolls a Gavà Mar amb motiu de la tercera pista de l'aeroport.

El Sr. Alcalde va dir que ja se li contestaria.

La darrera intervenció en aquest punt de l'ordre del dia va ser la del Sr. Reyes, qui, atès – va dir - l'estat d'execució de les obres de la Rambla, pensava ERC i també algun ciutadà, que era el moment oportú per millorar l'accessibilitat i adaptació de les voreres del Barri Rierals, per la part de llevant de la Rambla, preguntant si aquesta qüestió estava en estudi o s'havia fet alguna cosa en concret.

Va respondre també el Sr. Alcalde dient que se li contestaria.

DECLARACIONS POLÍTIQUES

1) - DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ EN RELACIÓ AL NOU ESTATUT DE CATALUNYA.

Aprovar la Declaració Política, presentada inicialment pel Grup Municipal de CiU, i reconvertida posteriorment en una Declaració signada conjuntament pels grups del PSC, CiU i IC-EV-IG, en relació al nou Estatut de Catalunya **que, després del debat i un cert consens entre els grups que finalment votarien a favor, diu així en la seva part dispositiva:**

Primer.- Mostrar el suport de l'Ajuntament de Gavà al Nou Estatut de Catalunya que serà sotmès a referèndum el diumenge 18 de juny.

Segon.- Demanar a la Generalitat de Catalunya que promogui la participació en el referèndum del nou Estatut de Catalunya.

Tercer.- Comunicar l'adopció d'aquests acords al Parlament de Catalunya, al Govern de la Generalitat, al Congrés, al Senat, a la Federació de Municipis de Catalunya, a la Associació Catalana de Municipis i als mitjans de comunicació locals.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per setze (16) vots a favor (11 PSC, 2 EUiA, 2 CiU i 1 IC-EV-IG) i quatre (4) en contra (3 PPC i 1 ERC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (20), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

La Sra. Bruguers Jardí va donar lectura a la part resolutiva de la declaració, presentada conjuntament pels grups del PSC, CiU i IC-EV, indicant que EUiA no s'havia afegit a aquesta declaració pel fet que ja havia presentat una altra declaració, recordant que el ROM impedia la presentació de dues declaracions per part d'un mateix grup municipal, llevat que una d'elles anés subscripta per la totalitat dels grups. D'altra banda, la Sra. Jardí va dir que havien considerat

necessari presentar una declaració en favor de l'Estatut, atès que tothom era prou conscient que es tractava d'un tema transcendent i especialment important en la història del nostre país, i en la seva conseqüència, s'havia considerat convenient reafirmar-se en el compromís amb aquest nou text estatutari.

Una vegada llegida la part resolutiva de la declaració, el Sr. Alcalde va dir que s'havia presentat una esmena a la totalitat de la declaració, per part del grup municipal d'ERC.

Immediatament a continuació, el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, va dir que tothom era prou coneixedor de la posició d'ERC envers el projecte d'Estatut, recordant la mateix temps que, tal com havia dit a la Comissió Informativa de Presidència, l'únic punt en el qual podrien estar d'acord era en l'eliminació de tota la part resolutiva de la declaració conjunta, llevat d'aquella part en la qual es donava suport a una campanya institucional que afavorís la participació; i finalment, atès que aquesta proposta es podia prestar a un determinat joc polític, el Sr. Reyes va dir que l'esmena presentada per ERC anava en el sentit de reafirmar-se en el text del projecte d'Estatut sortit del Parlament de Catalunya el passat 30 de setembre.

De la seva banda, el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, va dir que el seu grup municipal no havia subscrit la declaració per un motiu reglamentari, indicant en aquest sentit que, tota vegada que EUiA havia presentat prèviament una declaració, no en podien subscriure una altra, i a més, per què també consideraven important mantenir la declaració presentada pel seu grup. D'altra banda, el Sr. Grau va dir que de la mateixa manera que hi havia motius per votar sí, també n'hi havia d'altres per votar no, encara que EUiA s'havia decantat majoritàriament pel sí, a l'igual que els grups del PSC, CiU i IC-EV. A més, el Sr. Grau va dir que coincidien amb la major part d'anàlisi que s'havien fet en favor del sí, indicant a aquests efectes que aquest Estatut era molt millor que el que teníem, i probablement el millor que havia tingut mai, que s'havia avançat molt en el reconeixement de les competències i de les qüestions nacionals, així com molt especialment el capítol de drets i deures, en el qual EUiA havia tingut una paper rellevant, al incloure tot un conjunt de drets a nivell social que, entre d'altres, permetria integrar la nova ciutadania, a la vegada que aquesta inclusió era un fet novedós en un text estatutari, considerant que contribuirien a fer de Catalunya un dels països més avançats en aquest sentit, modern i progressista. Tanmateix, el Sr. Grau va dir que aquest no era l'Estatut que hauria fet EUiA d'haver tingut majoria e el Parlament, atès que no es corresponia íntegrament amb el seu model d'Estat, ja que haguessin apostat més aviat per un estat federal, republicà i solidari entre els diversos pobles que el conformaven, ja que la Constitució de 1978 era del tot insuficient en alguns d'aquests aspectes, ni tampoc aquest nou Estatut, encara que avançava en alguns d'ells, ho acabava de garantir. Tot i amb això però, el Sr. Grau va dir que el joc polític que s'havia acceptat per part de tots els partits polítics en aquí representats, era el que marcava la Constitució, i en aquest sentit, per una qüestió de coherència, totes les opcions, les immobilistes, les rupturistes i les més pactistes, eren absolutament legítimes, de tal manera que encara que EUiA hagués volgut fer reformes molt més profundes, i així ho demanaven sectors socials importants, també era cert que s'havien aconseguit millores, i encara que es tractava d'un estatut que no hauria de durar pas cinquanta o cent anys, ja que es podia modificar més endavant per altres majories polítiques, aquest Estatut no era un final de camí, sinó un pas més, una etapa més, una estació en un camí molt llarg d'una nació que lluitava per la seva identitat, per avançar cap a una societat més justa i solidària. En definitiva doncs, encara que no era l'Estatut que volia EUiA, el Sr. Grau va dir que era bo pel país i pel seus ciutadans, per la gent del carrer, atès que permetria aconseguir més quotes de benestar, raons per les quals demanarien el sí. Finalment, i en relació a l'esmena a la totalitat presentada per ERC, el Sr. Grau va dir que si bé no podien compartir algunes de les seves afirmacions, tampoc era el moment ni tenien un especial interès en donar la seva opinió sobre les mateixes, tot i que si ERC considerava que el seu model de país no encaixava en l'Estat actual, la opció més lògica era potser apostar directament per l'autodeterminació, per tal de formar un estat independent, encara que va dir

també el Sr. Grau que una vegada immersos en un model constitucional com el que teníem, els camins eren limitats, de tal manera que una llei orgànica com l'estatut, que havia de ser aprovada a Madrid, calia que comptés també amb el suport del Congrés a Madrid, ja que aquest tenia també la seva autonomia, i s'havia de respectar. Precisament per tot això, el Sr. Grau va dir que EUiA votaria a favor de la declaració política, sense poder acceptar la mateix temps l'esmena a la totalitat presentada per ERC.

Per la seva part el Sr. Juan Antonio Heredia, en nom d'IC-EV, va manifestar en primer lloc que el seu grup rebutjaria l'esmena a la totalitat presentada per ERC, ja que els seus arguments no eren els més adequats. En aquest sentit, el Sr. Heredia va dir que el seu grup també tenia deu motius per dir que si a l'Estatut, com el fet que per primera vegada es reconeixia a Catalunya el caràcter de nació, s'equiparava el català i el castellà per primera vegada des del 1714, s'havien inclòs nous drets per a la ciutadania de nivell social, cultural i mediambiental, es recollien nous principis rectoris com els de la sostenibilitat, la pau o la memòria històrica, es produïa un blindatge de les competències de la Generalitat, es fixava un nou model territorial adaptat a la realitat nacional de Catalunya, es produïa una adaptació del poder judicial i de l'autogovern, per tal d'arribar a una justícia més ràpida i més propera als ciutadans, Catalunya augmentaria la seva participació en la presa de decisions per part de l'Estat, reforçant la bilateralitat entre la Generalitat i l'Estat, es contemplava també l'augment de la participació de Catalunya a l'Unió Europea i la presència del català a la UNESCO, hi havia un sistema de finançament més solidari, per tal d'incrementar les polítiques socials i mediambientals, i finalment, hi havia una perspectiva de gènere en el nou Estatut, i uns mecanismes de participació ciutadana dins del marc català en les relacions laborals. Per tots aquests motius doncs, el Sr. Heredia va dir que IC-EV votaria a favor de la declaració política i de l'Estatut, indicant que encara n'hi havia un de nou, l'onzè, per donar suport al nou text, i que consistia en el fet d'assenyalar que ERC no tenia cap alternativa, ja que votar no significava quedar-se amb l'Estatut de 1979.

Per l'altra la Sra. Bruguers Jardí, en nom del PSC, va manifestar que entenia que hi havia un torn per intervenir davant de l'esmena a la totalitat presentada per ERC, indicant en aquest sentit que el PSC volia posar de manifest que si d'alguna manera, ERC deia que podria arribar a subscriure de la declaració conjunta presentada aquella part mitjançant la qual es demanava al Govern de la Generalitat que fomentés la participació ciutadana, d'altra banda, la Sra. Jardí va dir que ERC entrava en una forta contradicció, ja que l'Estatut que havia sortit de les Corts Generals, que eren òrgans de representació ciutadana, i que per tant, havien aprovat aquest Estatut gràcies a que la gent havia votat els partits que ja hi havien votat en referèndums per a què exercitessin la responsabilitat del govern a través d'aquests òrgans, i no els legitimés d'alguna manera, posant de manifest una ambivalència, una contradicció, i que venien a sumar-se a altres contradiccions manifestades al llarg del debat sobre l'Estatut.

D'altra banda el Sr. Llobet, en nom del PPC, va dir que era prou conegut el posicionament del seu grup municipal sobre aquesta qüestió, afegint que votarien no dues vegades, una a l'esmena a la totalitat, i l'altra, a la declaració política, de tal manera que es visualitzaria la diferència de posicionaments respecte d'aquell. En qualsevol cas, més que entrar en el debat sobre l'Estatut, atès que aquest debat feia poc temps que ja s'havia produït amb motiu d'una declaració sobre l'estatut, en el qual tots els partits havien manifestat ja d'una manera clara i entenedora quina era la seva posició sobre aquell. Per això, més que intentar entrar a convèncer sobre el posicionament del PPC, el Sr. Llobet va assenyalar que els ciutadans de Gavà escollien els seus representants no per pronunciar-se sobre l'Estatut, sinó per portar a terme les competències municipals i per gestionar els recursos de l'Ajuntament de Gavà, indicant que no era bo tractar qüestions com aquesta, ja que a l'hora de la veritat el que es feia era fomentar divisions, atès que, per exemple, hi havien dues formacions polítiques que no hi estaven d'acord, de la mateixa manera que hi havien molts ciutadans que no només no hi estaven d'acord, sinó que ni tan sols anirien a votar, posant de manifest un dels problemes reals d'aquest projecte d'estatut, com així

s'evidenciaria amb tota seguretat el dia de la celebració del referèndum, que no era altra que el de la previsible baixa participació dels ciutadans de Gavà i de l'entorn metropolità, atès que en la seva opinió, i entre tots plegats, el procés s'havia portat molt malament. Per això, el Sr. Llobet va dir que, tota vegada que el PPC no compartia ni la proposta que feien els tres partits que propugnaven el sí, ni tampoc l'esmena a la totalitat presentada per ERC, el seu grup votaria en contra d'aquella.

De la seva banda, el Sr. Alcalde va manifestar que havent-se donat una diferència de posicionament molt legítima entre ERC i el PSC podien portar a posicions absolutament contradictòries, d'altra banda molt legítimes, sí que va voler dir que sense entrar en el debat del contingut de la declaració, sí que hi havia una certa tradició municipalista en la història de Catalunya, en el sentit de que els ajuntaments es pronunciessin sobre les modificacions dels estatuts, com així havia estat en el cas del primer estatut, durant la Segona República, encara que la societat gavanenca era el suficient madura com per entendre el posicionament d'aquest ajuntament envers l'estatut. Així doncs, obert el segon torn d'intervencions, el Sr. Alcalde va cedir la paraula al representant d'ERC.

Així les coses, el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom del grup municipal d'ERC, va manifestar que la seva primera intervenció havia estat molt breu, però que ara la faria una mica més àmplia, indicant en aquest sentit que al marge de que les comparances històriques no eren exactes, ja que hores d'ara ens trobàvem davant d'un text que va partir d'una posició d'unanimitat gairebé total, però que ara tornava amb molta menys unanimitat, calia tenir en compte també que ens trobàvem davant d'un referèndum i no d'una contessa partidista, afegint que la declaració política conjunta que s'havia presentat semblava més aviat un element de competició partidista. Certament, el Sr. Reyes va manifestar que en aquí estàvem davant d'un referèndum, i que si alguna cosa donava transversalitat política era un referèndum, de tal manera que per més que es volés, l'electorat de cada partit es decantaria per posicions absolutament contradictòries, i així, des de les files independentistes hi haurien votants que es decantarien cap el sí a l'Estatut, mentre que en les files sobiranistes, hi haurien electors que votarien en sentit contrari. Si a més, a l'anterior s'hi afegia el fet que semblava que algú volia fer al mateix temps un plebiscit sobre la figura del President de la Generalitat de Catalunya, la confusió podia ser total, de tal manera que més aviat s'induiria als electors cap a l'abstenció. Per altra banda, el Sr., Reyes va dir que, encara que potser havia estat un error posar en l'esmena a la totalitat deu punts per votar no a l'estatut, el cert era que ERC seguia pensant que en termes econòmics la redacció actual de l'estatut no era gens solvent, o que en el tema de la llengua passava exactament el mateix, etc., de la mateixa manera que era ben cert que pràcticament no s'havia parlat del món local, quan el cert era que en aquesta matèria, amb l'actual text de l'Estatut, i no pas el del 30 de setembre, havia decaïgut la possibilitat de fer un model local propi, la Generalitat ja no tenia competències exclusives en aquestes matèries, la qual cosa es traduïa en el fet que hi havia una laminació real de competències, el que s'incorporava en altre àmbits era allò que les sentències havien reconegut, s'havia perdut la capacitat de regulació del procediment d'elaboració i aprovació de les normes locals i l'estructura que havien de tenir el òrgans de govern dels ajuntaments, la Generalitat ja no podia regular l'estatut dels electes locals, i entre moltes altres, finalment calia assenyalar que no es podia establir un model de finançament local propi, ja que totes les decisions adoptades per la Generalitat s'haurien de sotmetre a les lleis bàsiques dictades per l'Estat, però a més amb una lectura restrictiva, ja que a banda d'Euskadi i Navarra, la LOFCA donava un tractament molt millor a Ceuta, Melilla i les Illes Canàries, de tal manera que a l'hora de la veritat es tornava al sistema del "peix al cove", sense números concrets, amb el benentès que ens quedava la gestió del Cadastre, etc.

Seguidament el Sr. Josep Mª Dalmau, en nom de CiU, va manifestar que l'afirmació del Sr. Reyes, segons la qual parlar de l'estatut era perdre el temps, no era pas certa, i encara que ara no era el moment per fer campanya, va recordar que el dia 7 de juny, tots els partits polítics havien

estat convocats a Gavà Televisió per fer un debat sobre l'Estatut, afegint que li havia fet gràcia el fet que el Sr. Reyes hagués insinuat que CiU havia incorregut en una actitud contradictòria, quan el cert era que més contradictòria que la posició d'ERC no n'hi havia hagut cap altra, ja que en un primer moment havien dit que votarien que sí, després que s'abstindrien, per al capdavant, acabar dient que votarien que no. Així les coses, el Sr. Dalmau va dir que no hi havia hagut cap altre partit que hagués fet el ridícul d'una manera tant evident com ERC, raó per la qual, que aquest grup municipal volés donar lliçons de coherència era un autèntic despropòsit. Per això, el Sr. Dalmau va dir que caldria una mica més de moderació per part de tothom, i ell el primer, encara que – va dir - no es podia aguantar quan escoltava segons quines coses. Des de aquesta perspectiva doncs, CiU, a l'igual que la resta de partits del si, volien un autogovern amb les exigències pròpies del segle XXI, no pas l'anclat en el segle XX, com semblava que volia ERC, i en aquest sentit, dir si era anar cap a una línia de prosperitat que fins ara no teníem, per tal d'anar avançant cap el futur. D'altra banda, i en relació a la intervenció del Sr. Llobet, el Sr. Dalmau va manifestar que el PPC havia fet una política de confrontació constant entre Espanya i el poble de Catalunya, de tal manera que ara no podia disfressar-se amb pell de bé, tot i que entenia que el PPC es podés sentir incòmode pel paper que feia el PP a nivell estatal. En qualsevol cas, el Sr. Dalmau va indicar que posava fi a la seva intervenció, indicant en últim terme que pensava que havia dit el que calia d'una manera absolutament clara i diàfana.

Finalment va fer ús de la paraula la Sra. Bruguers Jardí, indicant que els socialistes estaven absolutament convençuts que el text del nou Estatut era molt bó per Catalunya, que teníem una veritable oportunitat històrica i excepcional pel fet de tenir en el govern espanyol, el govern socialista d'en Rodríguez Zapatero, que havia fet possible que en aquí a Catalunya tinguéssim un estatut renovat i millorat, i per això, va dir la Sra. Jardí, creia que els socialistes havien de promoure l'estatut, conjuntament amb els partits que havien donat el si al mateix, indicant al mateix temps que quan el Sr. Reyes deia que llegia amb mala fe l'estatut per tal de fer articles, calia també que se'l mirés amb una mica més de detall i el comparés amb l'estatut que ens havíem donat l'any 1979, per tal de poder comprovar que aquest darrer era molt millor que l'actual, que havíem fet un gran pas endavant, que en lloc de llegir-lo amb l'esmentada mala fe, se'l llegís amb responsabilitat, afegint en darrer terme que estava ben segura que els ciutadans de Gavà i de Catalunya així ho farien, i que finalment li acabarien donant suport. D'altra banda, i pel que feia a l'anterior intervenció del Sr. Llobet, la Sra. Jardí va manifestar que no entendria mai com era possible que el govern del PP a les Illes Balears donés suport a un estatut que era pràcticament una calca del català, i que en canvi, per una simple maniobra de desgast del govern del Sr. Zapatero, no donessin suport al nou Estatut de Catalunya, només per què no n'havien estat els promotors. Així les coses, la Sra. Jardí va dir que apel·lava la responsabilitat ciutadana i al bon criteri de tots els nostres ciutadans, ja que estava absolutament convençuda que el dia 18 anirien a votar en suport de l'estatut, que representava un gran pas pel progrés de Catalunya.

Acabada aquesta intervenció, va fer novament ús de la paraula el Sr. Grau, el qual va indicar que, en primer lloc, tal com havia avançat prèviament el Sr. Alcalde, els ajuntaments catalans i espanyols tenien una llarga tradició de intervenció i pronunciament sobre temes de política general, i no per això tenia res de dolent, indicant en aquest sentit que així ja havia estat en l'època de la segona república i durant la recent recuperació de les llibertats democràtiques. En segon lloc, el Sr. Grau va dir que, a més, el text de l'estatut que s'havia de sotmetre a referèndum el proper 18 de juny, contemplava diversos aspectes que afectaven de manera important l'organització municipal, alguns dels quals ja havien estat esmentats pel Sr. Reyes en la seva intervenció anterior, tot i que el portaveu d'ERC havia dit que alguns d'ells no eren precisament un benefici. En qualsevol cas, el Sr. Grau va dir que era lògic que l'Ajuntament de Gavà es pronunciés sobre aquell, i en aquest sentit, encara que el nou text estatutari podés tenir mancances, també era cert que aquest darrers vint anys i escaig de democràcia i de govern autonòmic a Catalunya, encara no s'havia produït la segona descentralització cap els ajuntaments, ni tampoc hi havia constància que ERC ni altres partits n'haguessin fet bandera

d'aquesta qüestió. A més, va dir el Sr. Grau, hi havia també tot un seguit de qüestions que afectarien directament a la ciutadania, i tan de bo que ho sabéssim explicar als gavanencs i gavanenques, de tal manera que anessin a votar ben convençuts, ja que, per exemple, hi haurien moltes més competències en matèria d'immigració, de la mateixa manera que hi haurien molts més recursos per promoure la integració d'aquests nous col·lectius, la capacitat de gestionar Rodalies, així com el fet que, per molt que es volés posar en dubte, hi hauria evidentment un millor finançament, la qual cosa permetria que la sanitat, l'educació, els drets lingüístics, etc., millorarien de manera notable. Per tant, va dir el Sr. Grau, l'estatut ens afectaria molt, i sobre tot, de manera positiva, raó per la qual EUiA estava a favor del mateix. Finalment, el Sr. Grau va manifestar que probablement alguna cosa s'hauria fet bé, quan el cert era que s'estava davant d'una posició equidistant respecte de les posicions intransigents de les persones més espanyolistes i de les més independentistes, afegint tanmateix que EUiA seguia sent republicana, federal, i solidaria.

A continuació va prendre la paraula el Sr. Juan Antonio Heredia, només per indicar que com que Gavà Televisió havia fet un esforç enorme per tal de poder oferir un debat sobre l'estatut entre tots els grups municipals, renunciava al seu segon torn d'intervencions, afegint que ja hi hauria temps per seguir debatent sobre una qüestió tant important com aquesta.

Així doncs, acabat el torn d'intervencions, es va sotmetre a votació l'esmena a la totalitat formulada per ERC, la qual va ser rebutjada per un (1) vot a favor (1 ERC) i vint (20) vots en contra (12 PSC, 3 PPC, 2 CiU, 2 EUiA i 1 IC-EV).

Seguidament, es va sotmetre a votació la declaració presentada pels grups municipals del PSC, CiU i IC-EV, la qual va obtenir el resultat que figura a l'encapçalament d'aquest punt.

2) - DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL D'INICIATIVA-ELS VERDS INDEPENDENTS PER GAVÀ EN RELACIÓ AL CONFLICTE DEL SÀHARA OCCIDENTAL

Va ser retirada pel regidor que l'havia presentat, amb la finalitat de poder signar -- conjuntament amb altres grups-- la Declaració Política a que fa referència el punt anterior, atès que el Reglament Orgànic Municipal tan sols permet als Grups signar una Declaració Política per sessió, no computant a aquest efectes les Declaracions Polítiques que estiguin suscrites per la totalitat dels grups, cosa que no succeïa en el cas anterior.

3) - DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL D'ESQUERRA UNIDA I ALTERNATIVA PER LA FINALITZACIÓ DEL BLOQUEIG A CUBA

Aprovar la Declaració Política, presentada inicialment pel Grup Municipal d'EUiA, demanant la finalització del bloqueig a Cuba, que, després del debat i un cert consens entre els grups **que finalment votarien a favor, diu així en la seva part dispositiva:**

1. Demanar al Govern Espanyol que demani al dels EUA que s'atengui a allò disposat a les 13 resolucions aprovades a l'Assemblea General de les Nacions Unides i posi fi al bloqueig econòmic, comercial i financer que manté contra Cuba.

2. Demanar al Govern Espanyol que condemni l'aplicació de lleis i mesures contràries al Dret Internacional com la llei Helms-Burton i exhortar al govern dels EUA a que posi fi a la seva aplicació.
3. Demanar al Govern Espanyol que sol·liciti al dels EUA que aturi l'aplicació de les mesures adoptades al curs dels dos últims anys amb l'objectiu d'enfortir i profunditzar l'impacte de la seva política de bloqueig contra Cuba.
4. Demanar al Govern Cubà que garanteixi els drets humans dins l'illa de Cuba i reclamar al govern dels EEUU el tancament de la base americana de la bahía de Guantánamo a l'illa de Cuba on no són garantits ni respectats els drets humans cap als presoners.
5. Informar d'aquests acords a l'estat Cubà a través del seu Cònsul General a Barcelona, al govern dels EUA, als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, els grups parlamentaris del Congrés dels diputats, el Ministeri d'Assumptes Exteriors i Cooperació i a la ciutadania de Gavà a través dels mitjans de comunicació.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per quinze (15) vots a favor (11 PSC, 2 EUiA, 1 ERC i 1 IC-EV-IG), cap en contra i cinc (5) abstencions (3 PPC i 2 CiU), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents --en aquest moment-- a la sessió (20), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Amb caràcter previ, el Sr. Alcalde va dir que hi havia una segona Declaració Política presentada per IC-EV, que havia estat retirada pel seu portaveu per tal de poder subscriure la Declaració conjunta debatuda en primer lloc, en defensa de l'Estatut.

A continuació, la Sra. Emma Blanco, va donar lectura a la Declaració Política presentada pel grup municipal d'EUiA, relativa a la finalització del bloqueig a la illa de Cuba, indicant en aquest sentit que aquest país patia des de feia ja molt de temps un aïllament econòmic comercial i financer que afectava seriosament el seu desenvolupament i en especial, al benestar de la seva població, fins el punt que les Nacions Unides havien aprovat el 2005 una Resolució de l'Assemblea General, demanant la fi del bloqueig dels EEUU a Cuba, i que amb l'èxit de la Cimera Iberoamericana de Salamanca, es demostrava el recolzament cada vegada major al poble cubà en la seva lluita davant l'imperialisme, al mateix temps que els que pretenien imposar per la força el seu domini a les relacions internacionals cada vegada es trobaven més aïllats. A més, la Sra. Blanco va dir que no es podien oblidar les resolucions de l'ONU, la qual ja expressava l'any 1992 la necessitat de posar fi al bloqueig econòmic, financer i comercial imposat pels EUA contra Cuba, per abrumadores majories de més de 150 vots a favor i només 3 en contra. Finalment, la Sra. Blanco va manifestar que calia que des dels països isocietats occidentals ens haviem d'implicar una mica més, ja que es continuaven promulgant i aplicant noves mesures d'aquest tipus dirigides a reforçar i ampliar el bloqueig.

Acabada la lectura de la declaració, inclosa la part dispositiva que figura a l'encapçalament d'aquest punt, va prendre la paraula el Sr. Josep Maria Dalmau, en nom de CiU, indicant que el seu grup estava d'acord amb la mateixa, i en el fet de que el bloqueig era pernicios per Cuba, tot i que es tractava d'un bloqueig relatiu, atès que en general, moltes empreses espanyoles i

europées mantenien relacions comercials amb aquest país. En aquest sentit, va dir que el bloqueig era més fictici que real, ja que empresaris d'EEUU comerciaven amb Cuba, ja que no només venien cereals i maquinària, sinó que a més, es permetien dir que estaven en contra del bloqueig. Així mateix, una altra demostració de que el bloqueig era més fictici que real, el constituïa el fet que, on abans només hi volaven avions de l'antiga URSS, ara eren Boeings d'una companyia amb seu a Chicago. Precisament per això, el Sr. Dalmau va dir que pel seu grup municipal, tenia molta més transcendència el bloqueig que Fidel Castro exercia sobre el seu propi poble, sense eleccions democràtiques, amb una situació de misèria a causa d'un sistema econòmic absolutament centralitzat i burocràtic, sempre pendent de la darrera paraula del dictador. Així les coses, el Sr. Dalmau va manifestar que la Declaració sobre Cuba, un país que tothom estimava, i que s'estava quedant a la cua, amb un índex de desenvolupament econòmic molt per sota de les seves possibilitats, hauria de dir: "Estem en contra de la manca de la llibertat d'expressió, de reunió i de publicacions. Estem manifestament en contra de l'existència de presos polítics i de consciència, i condemnem especialment la denominada "primavera negra", el març del 2003, durant el transcurs del qual es van detenir 75 persones, tan sols per haver obert botigues independents, repartir fulletons a favor dels drets humans, publicar informacions al diaris independents i demanar el seu immediat alliberament. Demanem suport al projecte Varela, prou conegut, un projecte que partint de la legalitat constitucional vigent, proposa un procés de transició política cap a la democràcia, i que ha de permetre la reconciliació de tots els cubans, castristes, de l'oposició interior i de l'exili. Demanem que hi hagin eleccions lliures a Cuba, i que s'acabi la dictadura totalitària que ben aviat farà cinquanta anys que dura i que, avui per avui, té al poble de Cuba dins d'una presó". En definitiva, el Sr. Dalmau va dir que això seria el que caldria dir per part de l'ajuntament. Tanmateix, i per respecte al propi poble de Cuba, que ens mereix tot el respecte i consideració, el Sr. Dalmau va dir que CiU s'abstindria.

A continuació va intervenir el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, el qual va començar la seva intervenció indicant que la discussió que avui es podria plantejar sobre aquesta qüestió, i molt en especial sobre si estaríem en presència d'un bloqueig o d'un embargament, seria bastant filosòfica, encara que no hi havia dubte que durant molts anys hi havia hagut una situació de bloqueig, fins i tot militar. En qualsevol cas, encara que es podria dir que avui dia havia baixat el to, i que podríem parlar tècnicament més aviat d'embargament, el cert era que hi havia un fet inqüestionable, és a dir, un incompliment flagrant i reiterat per part dels EEUU de resolucions internacionals de Nacions Unides al respecte, de tal manera que voler separar això respecte del patiment de la població civil, era una cosa que no tenia ni cap ni peus, afegint que era el mateix que passava a Sudàfrica i a altres llocs, que el règim podia ser dictatorial, de dretes o d'esquerres, però que el fet de promoure un embargament per forçar la democratització d'un règim, no sempre donava resultat, i al capdavant, qui n'acabava patint les conseqüències era la població civil. En definitiva, el Sr. Reyes va dir que el que no es podia fer era tancar els ulls a una realitat, posant com a exemple el fet de que Cuba havia d'anar a comprar camions de recollida de brossa a Canadà, quan els podrien comprar als EEUU, a vint km de distància, amb el sobrecost que això comportava, afegint que en aquest cas, EUiA havia fet una declaració sintètica, clara i inobjectable.

De la seva banda el Sr. Juan Antonio Heredia, en nom d'IC-EV, va dir que el seu grup votaria a favor de la declaració, ja que, entre d'altres motius, no hi havia cap país al món que, per molt imperialista que fos, mantingués un embargament per més de quaranta anys, indicant que en tot cas, podria explicar-ho a al grup de CiU però al revés, indicant en aquest sentit que, de no ser per l'embargament, potser el poble cubà ja portaria anys vivint en llibertat, ja que al darrera d'aquesta política, el que s'havia provocat havia estat un procés d'autoafirmació i de defensa del poble cubà. En qualsevol cas, atès que a l'hora de la veritat, qui en pagava les conseqüències de tots això eren els ciutadans cubans, el Sr. Heredia va dir que votaria afirmativament la declaració.

Per la seva part la Sra. Bruguers Jardí, com a portaveu del PSC, va dir que el seu grup municipal havia presentat una esmena a la declaració formulada per EUiA, indicant en aquest sentit que de la lectura que havia fet la Sra. Blanco, no semblava que s'hagués recollit. Així les coses, la Sra. Jardí va manifestar que l'esmena presentada demanava que s'afegís un punt a la part declarativa, en el sentit de que per part del govern cubà es garantissin els drets humans a la illa de Cuba.

Per part d'EUiA es va assenyalar que en la comissió informativa el grup socialista es va posicionar a favor de la declaració, sense que es fes cap comentari en relació a la possibilitat de presentar una esmena, però que en qualsevol cas, no hi havia cap inconvenient en acceptar-la, si bé amb un petit afegitó. A aquests efectes, es va indicar per part de la Sra. Blanco que des de EUiA sempre s'havia defensat la qüestió dels drets humans com un dret inalienable de les persones, i que, per tant, des de la seva visió internacionalistas, hauria d'estar assumit per tots els governs la defensa dels drets humans, de la mateixa manera que entenia que el grup socialista compartia que el govern cubà feia un esforç per garantir els drets humans, i més quan s'acabava d'aprovar un agermanament amb el poble d'Holguin. Per això, la Sra. Blanco va dir que EUiA acceptaria l'esmena formulada pel PSC, si bé va dir que no només era el govern cubà qui havia de garantir els drets humans en el seu territori, sinó que també EEUU havia de garantir els drets humans en sòl cubà, posant com a exemple la base nord-americana de Guantánamo, ja que en la seva opinió era una vergonya mundial. Per això, va proposar de fer un afegitó a l'esmena, en el sentit de reclamar al mateix temps al govern dels EEUU el tancament de la base de Guantánamo a la illa de Cuba, en la qual no es garantien ni es respectaven els drets humans cap els presoners.

Va respondre la Sra. Jardí, indicant que en la comissió informativa havia dit que sí, que estava a favor de la declaració, però que això no volia dir que no es podessin presentar esmenes. En qualsevol cas, va dir que acceptava l'afegitó proposat per EUiA.

Esgotats els assumptes a discutir, el Sr. Alcalde-President dóna per acabada la sessió essent les vint-i-una hores, quaranta-cinc minuts, de la qual cosa i del que s'hi ha dit, jo el Secretari en dono fe.

L'Alcalde

El Secretari

Joaquim Balsera García

Guillermo de Prada Bengoa